

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, STUDENI 2016. ■ GODIŠTE X. ■ BROJ 63 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVO PISMO VJERNICIMA

DOGAĐAJNICA

Đakonsko ređenje
u Katedrali

Svetkovina sv. Terezije Avilske,
zaštitnice požeške Katedrale

Proslavljen blagdan
sv. Ivana Pavla II. u Požegi

Hodočašće vjernika Požeške
biskupije u Albaniju i Kosovo

Blagoslovljena nova crkva
u Jazavici

Misa za hrvatske
branitelje poginule
na novljanskom bojištu

Znanstveni skup o svećeniku
Juliju Bürgeru u Slatini

Sjednica Prezbiterskog vijeća
Požeške biskupije

ŽIVOT MLADIH

Dječji crkveni zborovi
hodočastili u Katedralu

Biskup primio klasičare
iz požeške Katoličke gimnazije

IZ NAŠEG CARITASA

Biskupija dodijelila stipendije
učenikima i studentima

GOSPODARSTVO

Mariela Kranjec,
vlasnica obrta "Medeno srce"
u Brestovcu

DUHOVNI KUTAK

Piše: Josip Krpeljević

Završetak Izvanrednog jubileja milosrđa i najava trećeg biskupijskog euharistijskog kongresa (str. 2.)

Biskupovo Pismo vjernicima prigodom završetka Izvanrednog jubileja milosrđa i najave trećeg biskupijskog euharistijskog kongresa

Časna braćo svećenici i đakoni, poštovani redovnici i redovnice, bogoslovi i vjeroučitelji, dragi vjernici!

S prvom nedjeljom došašća, 27. studenog 2016. započinje nova liturgijska godina u kojoj se spominjemo 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, u čijem će središtu biti treći biskupijski euharistijski kongres, koji ćemo slaviti u nedjelju, 24. rujna 2017. Sudjelovanjem u različitim programima tijekom priprave za kongres nastaviti ćemo promatrati lice Božjeg milosrđa u Isusu Kristu, prisutnom među nama u presvetoj euharistiji.

Na svršetku liturgijske godine, 20. studenog 2016., na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenog, papa Franjo će svećanima liturgijskim slavljem u Rimu zatvoriti godinu Izvanrednog jubileja milosrđa. Toga dana u svim našim župama sjedit će svetim Ocem i moliti da snaga Božjeg milosrđa, kojoj smo se nastojali otvarati tijekom protekle jubilejske godine, trajno ostane djelatna u našem osobnom, obiteljskom i javnom životu, da bismo napose ljudima na rubu društva mogli svjedočiti posebnu blizinu. Pri svršetku svete pričesti na svim svetim misama izrazit ćemo Bogu zahvalnost za darove njegova milosrđa koje smo primili tijekom jubilejske godine, pjevajući himan „Tebe Boga hvalimo“.

Prethodnog dana, u subotu, 19. studenog 2016. euharistijskim slavljem u požeškoj Katedrali u 12.00 sati zaključit

ćemo Izvanredni jubilej milosrđa za našu mjesnu Crkvu. Kako je već obznanjeno, za ovu prigodu o blagdanu sv. Cecilije zaštitnice svete glazbe, hodočastit će u požešku Katedralu župni crkveni pjevački zborovi, praćeni svojim župnicima, kao i predstavnici svećenika iz svih dekanata. Pridružiti će im se članovi župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća da po njima na spomenu-tom slavlju u Katedrali budu zastupljene sve župe naše Biskupije. Uz njih su pozvani i svi drugi vjernici na hodočašće u Požegu, napose iz župa Katedralnog arhidakonata.

S prvom nedjeljom došašća, 27. studenog 2016. započinje nova liturgijska godina u kojoj se spominjemo 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, u čijem će središtu biti treći biskupijski euharistijski kongres, koji ćemo slaviti u nedjelju, 24. rujna 2017. Sudjelovanjem u različitim programima tijekom priprave za kongres nastaviti ćemo promatrati lice Božjeg milosrđa u Isusu Kristu, prisutnom među nama u presvetoj euharistiji. Za kongresnu misao vodilju izabrali smo „Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja!“ To je prošireno biskupijsko geslo, koje ćemo pjevati nakon svakodnevnih prigodnih molitve na svršetku svake svete mise, utvrđujući se u svijesti vjere kako Krist ostaje naša jedina istinska nada u sadašnjim zbivanjima i nesigurnostima. Jedna od važnih sastavnica proslave bit će biskupijsko hodočašće u Rim, od 28. travnja do 3. svibnja 2017., kojim želimo očitovati svoju duboku povezanost s općom Crkvom na čelu s papom Franjom, a čije di-oništvo ostvarujemo po svetoj euharistiji. Napose snažan hodočasnički trenutak bit će slavlje svete mise na grobu utemeljitelja naše Biskupije, sv. Ivana Pavla II. u Bazilici sv. Petra. Pozivam sve vjernike koji su u mogućnosti hodočastiti da se što prije jave svojim župnicima kako bi ih oni na vrijeme pribilježili među putnike. Župnici će obavijestiti vjernike o uvjetima putovanja i pomoći im da što lakše ispune ono što je potrebno za hodočašće.

Ovih dana održavaju se svećenički susreti na arhidakonatskim razinama. Na taj način oni prvi započinju s programom pri-

Za kongresnu misao vodilju izabrali smo »Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja!« To je prošireno biskupijsko geslo, koje ćemo pjevati nakon svakodnevnih prigodnih molitve na svršetku svake svete mise, utvrđujući se u svijesti vjere kako Krist ostaje naša jedina istinska nada u sadašnjim zbivanjima i nesigurnostima.

prave za euharistijski kongres, promišljajući o što djelatnijem slavljenju svete mise, izvoru i vrhuncu sveukupnog života Crkve, središtu života svake župe. Slijedit će ih župni pastoralni vijećnici također na arhidakonatskim susretima, koji će se održati u prvom tjednu došašća po sljedećem rasporedu: 28. studenog - Slavonsko podravski arhidakonat; 29. studenog - Katedralni arhidakonat; 30. studenog - Zapadno slavonski arhidakonat i 1. prosinca - Posavski arhidakonat. Na njima će župni pastoralni vijećnici biti upoznati s doprinosom koji u suradnji sa župnicima trebaju dati u odvijanju programa priprave za euharistijski kongres, napose u održavanju kateheza o svetoj misi u korizmi iduće godine, s ciljem našega što dubljeg, djelatnijeg i plodnijeg sudjelovanja u svetim slavljinama.

Pozivam sve vjernike Požeške biskupije da radosna i otvorena srca uđu u euharistijsku godinu našega biskupijskog jubileja. Neka sva naša nastojanja oko duhovne izgradnje i rasta u zajedništvu mjesne Crkve po euharistijskom otajstvu prati Božji blagoslov i zagovor Isusove Majke, naše najvjernije Odvjetnice. Sve vas od srca u Gospodinu pozdravljam.

+ Antun Škvorčević

* Antun Škvorčević
požeški biskup

Pozivam sve vjernike Požeške biskupije da radosna i otvorena srca uđu u euharistijsku godinu našega biskupijskog jubileja. Neka sva naša nastojanja oko duhovne izgradnje i rasta u zajedništvu mjesne Crkve po euharistijskom otajstvu prati Božji blagoslov i zagovor Isusove Majke, naše najvjernije Odvjetnice.

ĐAKONSKO REĐENJE U KATEDRALI

Krist se želi poslužiti vama kao svojim svjedocima u našem društvu

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Dragan Šunjo

Na euharistijskom slavlju, koje je 9. listopada u požeškoj Katedrali predvodio biskup Antun Škvorčević, zaređeni su za đakone Požeške biskupije Ivan Ereiz iz Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici i Tomislav Sanić iz Župe Sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru. S biskupom su koncelebrirali svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova, iz župa grada Požege, poglavari Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu predvođeni rektorom Anđelkom Koščakom te župnici rodnih župa dvojice ređenika.

Što je čudo?

Pozdravljajući sve nazočne na početku euharistijskog slavlja, biskup Škvorčević rekao je da požeška mjesna Crkva o 19. obljetnici svoje uspostave i u pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske po biskupovu služenju uvodi u đakonsku službu dvojicu mladih ljudi koji iskrenošću vlastite slobode povjeravaju svoju sudbinu Isusu Kristu i polažu život za njega, a on ih u sakramentu svetoga reda snagom svoga Duha opunomoćuje da budu njegovi poslanici. Pozvao je nazočne, napose đakonske kandidate, da pristupe ovom slavlju budnom vjerom i raskajanom savješću kako bi Božje djelo moglo u njima pronaći plodno tlo.

Homiliju je biskup započeo nadovezujući se na riječi *Evo me!* kojima su ređenici odgovorili na poziv rektora Koščaka da pristupe pred zaređitelja. Biskup ih je zapitao kamo su se tim svojim riječima zapravo željeli smjestiti i potaknuo ih da odgovor potraže u naviještenoj Božjoj Riječi koja nikada nije dovršena nego je uvijek otvorena, koja se želi u nama oživotvoriti, koja ima dimenzije što sežu do vječnosti.

Osvrnuvši se najprije na ulomak prvog čitanja iz Druge knjige o kraljevima, koji govori kako je prorok Elizej moćnom Božjom

riječju ozdravio od gube sirijskog vojskovođu Naamana, biskup je istaknuo da čudo nije imalo svoju svrhu u postignutom zdravlju, nego u vjeri stranca koji je želio ponijeti izraelske zemlje svojoj kući kako bi na njoj svakodnevno žrtvovao pravome Bogu Izraelovu. Biskup je dodao kako današnji evanđeoski ulomak govori o ozdravljenju desetorice gubavaca Isusovom moćnom riječju, ali da se samo jedan, i to tuđinac Samarijanac, došao Isusu zahvaliti. Isusova reakcija i čuđenje što se ostala deveterica nisu vratila, u prvi mah može zavesti na krivu sliku o njemu kao taštjoj osobi koja uživa u tome da mu ljudi zahvaljuju. Međutim, biskup je pojasnio kako je ovdje riječ o nečemu daleko dubljem i dalekosežnijem od puke zahvalnosti, odnosno o činjenici da je Isusovo čudo u onoj deveterici ostalo na razini tijela; ništa više i ništa dalje. Time što mu je došao zahvaliti, Samarijanac je Isusu posvjedočio da se svojom vjerom duboko povezao s njegovom osobom i da nije čudo što je očišćen od gube, nego što je povjervovao Isusu Kristu, jedinom moćnom povesti ga u puninu života, darovati mu spasenje. Isus mu se obratio riječima: „Ustani, idi, tvoja te vjera spasila.“ Glagolom *ustati*, istaknuo je biskup, evanđelisti opisuju Isusovo uskrsnuće, pobjedu nad smrću te, primijenjen na ozdravljenog gubavca, ovaj glagol svjedoči o dalekosežnosti događaja koji se zbija po vjeri u Isusa Krista.

Vjera je hod

Biskup je ređenima pripomenuo kako se danas u svetim čitanjima pojavljuju prorok Elizej, sv. Pavao i njegov prijatelj Timotej te u evanđelju Isus koji svjedoči o vjeri kao hodu Božjim putem prema ostvarenju smisla čovjekova postojanja u punini. Rekao je ređenima da prepoznaje kako su se svrstali u zajedništvo s ozdravljenim gubavcem koji je došao Isusu zahvaliti i

s njime pošao u život. Istaknuo je kako je pravo čudo njihova vjernost koju su mu posvjedočili tijekom višegodišnje priprave za ovo sveto ređenje otvarajući mu u molitvi prostore svojih mladenačkih života i povjeravajući mu danas svoju sudbinu te da Isus i njima danas kaže: „Ustani i idi – vjera te tvoja spasila.“ Taj Isusov *ustani i idi* svjedoči da ih je po krštenju uključio u svoju pobjedu nad smrću i da ih po sakramentu svetoga reda šalje da to i drugima navještaju te ih po svetim otajstvima uvode u puninu života među spašene. Potaknuo je ređenike riječima sv. Pavla, koje je iz rimskog zatvora uputio svom učeniku Timoteju, da se u svim situacijama svoga života spominju Isusa Krista, uskrsla od mrtvih, i da svoje nemoći povjeravaju njegovoj pobjedničkoj snazi, da budu spremni trpjeti za njega znajući da će se njihovo zlopačenje za Krista konačno rascvasti u puninu božanskog života s njime. Krist im i po današnjem ređenju, nastavio je biskup, svjedoči da će im uvijek ostati vjeran, da im nikada neće uskratiti svoju dobrotu i milosrđe, pa ni onda kad ga možda zbog svoje slabosti budu iznevjerili, jer se Krist želi poslužiti njima kako bi njegovo Evanđelje bilo živo u sadašnjem hrvatskom društvu i u našoj mjesnoj Crkvi. „Kakve li radosti biti Isusov i kakve li nade položiti sebe i svoju sudbinu u njegovu muku i smrt te u njegovu pobjedu nad smrću“, rekao je biskup. Poželio je ređenima da njihov korak kojim će iz Katedrale krenuti u svoje đakonsko poslanje bude blagoslovljen.

Na završetku misnog slavlja biskup je čestitao novozaređenim đakonima i obećao da će ih trajno pratiti svojim molitvama. Čestitao je njihovim roditeljima i drugim članovima obitelji, župnicima i vjernicima njihovih župa, poglavarima Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu te na sve nazočne zazvao Božji blagoslov.

SVETKOVINA SV. TEREZIJE AVILSKJE, ZAŠTITNICE POŽEŠKE KATEDRALE

Molitva je snažno sredstvo koje nas mijenja

Piše: Marijan Pavelić • Snimili: H. Kusik i D. Mirković

Na svetkovinu sv. Terezije Avilske, 15. listopada svečano misno slavlje u požeškoj Katedrali predvodio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, dakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem, srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem te mostarsko-duvanjskim biskupom Ratkom Perićem. Slavlje je započelo procesijom s moćnikom sv. Terezije Avilske iz crkve sv. Lovre; u kojoj su uz biskupe, svećenike, đakone, časne sestre, vjeroučitelje, učenike i djelatnike Katoličke gimnazije u Požegi te pripadnike Hrvatske vojske i policije, sudjelovali i članovi crkvenih i gradskih udruga i pokreta te mnogi drugi vjernici.

Nakon što je svečana procesija preko netom obnovljenog Trga svete Terezije kroz nova brončana vrata u godini Izvanrednog jubileja milosrđa ušla u požešku Katedralu, troje učenika požeške Katoličke gimnazije pred moćnikom sv. Terezije izre-

klo je pozdrav zaštitnici svoje škole na što su svi nazočni odgovarali pjevajući svetičine riječi *Samo je Bog dostatan*.

Pozdravljajući okupljeno mnoštvo biskup Škvorčević najprije je svima čestito svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale, rekavši da “smo ušli u Terezijinu Katedralu da bismo iskazali Bogu hvalu za poniznu, a vjernu i veliku njegovu službenicu Tereziju čiji je duh bio budan i posvema otvoren za Boga, združio se s njime u slavi te je svojom snagom prisutan i danas među nama.”

Božji dar milosrđa

Potom je pozdravio đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita Đuru Hranića čestitavši mu za sve ono što je sa svojim suradnicima učinio o 25. obljetnici uvođenja vjeronauka u naše javne škole; srijemskog biskupa Đuru Gašparovića čestitavši mu skori blagdan Sv. Dimitrija, zaštitnika Srijemske biskupije i Katedrale; mostarsko-duvanjskog biskupa i upravitelja trebinjsko-mrkanskog Ratka Perića zahvalivši mu na njegovoj potpori u različitim projektima Požeške biskupije, napose u ostvarenju nedavno otvorenog Dijecezanskog muzeja. Istaknuo je i da s posebnim osjećajima rado sti pozdravlja predvođitelja svetog slavlja, novoga gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića nazvavši ga “karmelskim sinom velike sv. Terezije čiji je duh unio u zbor apostolskih nasljednika u Hrvatskoj i kojim će nas danas približiti našoj nebeskoj zaštitnici.” Zatim je pozdravio svećenike na čelu s članovima Stolnog kaptola, redovnike i redovnice, đakone i vjeroučitelje. Pozdravio je učenike i djelatnike požeške Katoličke

gimnazije predvođene ravnateljem Ivicom Bedenićem, vjernike Župe sv. Terezije Avilske na čelu sa župnikom Ivicom Žuljevićem i suradnicima. Izrazio je dobrodošlicu požeško-slavonskom županu Alojzu Tomaševiću, predstavnicima Hrvatske vojske i policije te predstavnicima ostalih požeških gradskih ustanova. Pozdravio je požeškog gradonačelnika Vedrana Neferovića čestitavši mu na uspješno ostvarenom uređenju Trga sv. Terezije koji je jučer poslijepodne svečano otvoren. Zamolio je sv. Tereziju da “moli za svakoga od nas Božji dar milosrđa te da u njemu pronademo svjetlo za svoje tame i snagu za svoje nemoći.”

Dar mudrosti

U homiliji biskup Križić govorio je o molitvi. Na početku je podsjetio nazočne da je 1970. godine papa Pavao VI. prvi puta u povijesti jednu ženu, sv. Tereziju Avilsku, proglasio naučiteljicom Crkve naglasivši paradoksalnu činjenicu da je tada taj uzvišeni naslov, koji se daje najučeuim ljudima u Crkvi, dodijeljen jednoj ženi koja nije provela ni dana u školi (čitati i pisati Terezija je naučila u svojoj obitelji). Odgovor na pitanje odakle je sv. Terezija crpila znanje da zavrijedi tako uzvišenu titulu, biskup je pronašao u ulomku iz današnjeg prvog čitanja u kojem sveti pisac kaže da je molio za mudrost i da je Bog uslišio njegovu molitvu te ga obdario darom mudrosti. Primijenivši te riječi na sv. Tereziju, rekao je da je i Terezijino znanje proizašlo iz njezina iskustva Boga i da je ona svoje znanje o Bogu stekla molitvom, a onda i sakramentalnim životom, čitanjem Božje Riječi i razmišljanjem o njoj. Budući da je papa Pavao VI. sv. Tereziju Avilsku prigodom njezina proglašenja naučiteljicom Crkve nazvao *učiteljicom molitve i duhovnog života*, biskup Križić govorio je i o “najznačajnijim elementima Terezijine molitve koji su uvijek aktualni i korisni svima koji mole” utvrdivši da u je u sebi proturječno vjerovati u Boga, a ne moliti.

Susret s Bogom

Govoreći o molitvi biskup Križić rekao je da je za Tereziju ona prije svega bila susret s Bogom, a ne tek radnja koju treba obaviti odnosno izrecitirati i na taj način umiriti savjest. Utvrdio je da je Terezija bila uvjerena kako molitva mora mijenjati ljude da po njoj postanu bolji i da joj je nakon molitve bilo važno stvoriti odluku da nešto promijeni u svom životu, zaključivši da molitva, nakon koje se u našem životu ništa ne mijenja, ostaje bez snage. Potrebno je stoga uložiti više truda da nešto promijenimo. Primjerice, ako postoji grijeh ili slabost u koju upadamo deset puta dnevno, a nakon molitve obećamo da ćemo se popraviti i upadnemo u taj grijeh samo devet puta, i to će biti napredak; mali korak u našem duhovnom nastojanju da postanemo bolji. Svaki, pa i najmanji napredak

jednog člana obitelji, odmah će se pozitivno odraziti na cijelu obitelj.

Bog sve vidi

Molitva će nas početi mijenjati na bolje, naglasio je biskup Križić, onda kad instinski povjerujemo da nam je Bog blizu. Upozorio je na opasnost da naša vjera ostane samo na teoretskoj razini odnosno na istinama koje smo naučili iz katekizma, ali da se u životnoj praksi često pokaže da ne vjerujemo instinski. Pojasnio je to na primjeru vjerske istine da Bog sve vidi, rekavši da bi se izbjegli toliki grijesi kad bismo doista vjerovali da nam je Bog stvarno blizu i da sve vidi, a ne da počesto pogrešno vjerujemo da Bog baš sve i ne vidi. Slično se može reći da teoretski vjerujemo da Bog čuje naše molitve, ali kad se nademo u nekim konkretnim životnim situacijama, molimo s nesigurnošću i sumnjom čuje li nas Bog ili je zauzet nečim drugim. Takvu molitvu bez povjerenja i bez pouzdanja brzo ćemo doživjeti kao nešto beskorisno i prestat ćemo moliti. Zato sv. Terezija inzistira na tome da budemo svjesni kako je Bog ovdje, kako nas čuje, kako nam on prvi dolazi u susret i kako nas je on potaknuo da molimo; ne zato da bi nam onda okrenuo leđa, nego da bi nas uslišao.

Skrivanje slabosti

Nadalje, Terezija nas uči da u molitvi budemo iskreni i da pred Boga dolazimo onakvi kakvi jesmo, sa svim svojim vrijedno-

stima i vrlinama, ali i slabostima i tamnim stranama. Međutim, mi u molitvi počesto skrivamo svoje slabosti i tamne strane želeći uvjeriti Boga da u nama vidi samo ono što mi želimo. Činimo to zato jer se bojimo da će se Bog razočarati kad vidi kakvi smo zapravo grijšnici. Terezija nas uvjerava da se Bog koji je milosrdan neće razočarati u nama zbog naših grijeha; naprotiv bit će sretan kad mu se kao grijšnici obraćamo iskrenom molitvom jer je to znak da želimo nešto promijeniti u svom grješnom životu. Terezija također kaže da u molitvi nije najbitnije ono što govorimo Bogu (jer on bolje od nas samih zna što nam je potrebno), već ono što Bog govori nama. U molitvi je važno saznati što Bog želi od nas, što želi da promijenimo u svome životu, koje zapreke da uklonimo kako bi nam mogao dati ono što je za naše dobro. Terezija nas uči da i rastresena molitva, ako je iskrena, ima smisla jer u tom slučaju naše srce moli iako nam misli lutaju. Ona s pravom kaže da snaga molitve ne ovisi o sabranosti, nego o srcu koje moli. Terezija tvrdi da nas ponekad i sam Bog rastresa u molitvi, osobito onda kad nam molitva postane izlika da izbjegavamo uraditi neki posao koji smo dužni učiniti. I konačno, Terezija nas potiče da uskladimo svoj život s molitvom ili, bolje rečeno, da sve ono što radimo, pa i najmanje svakodnevne sitnice, budu molitva. Završavajući homiliju biskup Križić poručio je nazočnima

da budu Božji i da se posvećuju po onome što svakodnevno rade; u kuhinji, tvornici i drugdje. Poželio im je neka rade s ljubavlju i vjernošću, a po zagovoru svete Terezije autentičnom molitvom snažnije dožive Božju prisutnost i snagu u svom životu. Na završetku misnog slavlja biskup Škvorčević zahvalio je predvođitelju slavlja i drugim nazočnim biskupima na sudjelovanju rekavši da zajedništvo koje su time posvjedočili seže ne samo do onih gradova u kojima su njihova biskupijska sjedišta, nego do neba po snazi Isusove pobjedničke ljubavi nad smrću koju je ponazio u ovoj svetoj misi. Riječ zahvale mjesnom biskupu Škvorčeviću i svim prisutnim vjernicima izrekao je i biskup Križić te na sve zazvao Božji blagoslov.

Obnovljen Katedralni trg

Od svibnja do listopada ove godine trajala je obnova trga ispred požeške Katedrale koju je kao investor vodio grad Požega. U predvečerje svetkovine sv. Terezije Avilske, 14. listopada gradonačelnik Vedran Neferović otvorio je obnovljeni trg, a prepošt Stolnog kaptola Ivica Žuljević zazvao Božji blagoslov na izvedeno djelo. Na trgu je uz spomenik fra Luke Ibrišimovića postavljen vodoskok, zatim su položene granitne kocke koje daju trgu određeni dinamizam po načinu postavljanja. Obnovljeno pročelje Katedrale dobilo je novo osvjetljenje, a jednako tako i župna kuća te zgrada Dijecezanskog muzeja. Nakon obnove trg je zatvoren za automobilski promet te je postao oaza gradskog mira, omogućujući posjetiteljima uživanje u novoj vizuri Katedrale i okoline.

PROSLAVLJEN BLAGDAN SV. IVANA PAVLA II. U POŽEGI

Ljubio je Boga i čovjeka, posebno hrvatski narod

Piše: Josip Krpeljević • Snimio: Duško Mirković

smrt i koja je jedina nada naših konačnih pobjeda i smisla. S posebnim poštovanjem pozdravio je roditelje i najbližu rodbinu poginulih branitelja 123. požeške brigade. Izrazio je radost što se proslava ove godišnjice događa upravo na današnji dan kada slavimo sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije istaknuvši da je i on volio Hrvatsku te da je tu ljubav posvjedočio tijekom svoja tri pohoda na našoj domovini, a najviše onda kada je među prvim priznao neovisnost Republike Hrvatske. Pozvao je nazočne da danas Papi kažu hvala za njegovu ljubav i pažnju prema Hrvatskoj, kao i za osnutak Požeške biskupije. Spomenuo je kako je u kripti Katedrale pohranjena njegova relikvija, "djelić njegov krvi u kojoj je kolala ljubav za Boga i čovjeka te za naš hrvatski narod", pozivajući nazočne da na završetku svete mise pred tom relikvijom iskažu poštovanje papi Ivanu Pavlu II.

Poziv na obraćenje

Homiliju je biskup započeo pitanjem nazočnima znaju li zašto se dogodio rat u Hrvatskoj dodavši da im u odgovoru može pomoći naviještena Božja Riječ. Rekao je da su dva tragična događaja u Jeruzalemu koja prikazuju današnje evanđelje, Pilatovo ubojstvo Galilejaca u predvorju Hrama te ubojstvo osamnaestero ljudi pod ruševinom kule u Siloamu, prigoda u kojoj Isus opovrgava uzročno-posljedičnu povezanost grijeha i zla koje se nekome dogodilo i upozorava da je to poziv na obraćenje živima kako ne bi propali jer su jednako grješni kao i oni koji su nastradali. Rekao je da nas Isus podsjeća kako ne znamo do kraja proniknuti u dubinu i nutrinu negativnih događaja i otkriti im smisao, nego ostajemo na površini pa su zato i naši odgovori ne samo površinski, nego i površni. On nas upozorava da smo uronjeni u svijet obilježen negativnošću, zlom, prolaznošću i smrću i pritom poziva da pred tim činjenicama i pred mogućnošću vlastite propasti ne ostanemo ravnodušni i nemoćni, nego da se obratimo. Biskup je pojasnio da obratiti se znači izaći iz uronjenosti u negativnu dubinu našeg postojanja i stati pred Boga živoga, biti otvorenima za pozitivnu dubinu stvarnosti kojoj je ime ljubav te postati dionicima Isusove ljubavi koja je pobijedila smrt. Rekao je da je s time povezan i drugi dio današnjeg evanđelja, prispodoba o neplodnoj smokvi u kojoj se Bog predstavlja kao silno strpljiv i milosrdan vlasnik vinograda dok očekuje da smokva donese plod. Biskup je podsjetio kako se i naš nedavni rat može tumačiti kao posljedica ljudske ranjenosti zlom, ali da je puno važnije zaustaviti se pred jednom drugom dubinom toga događaja - ljubavlju naših branitelja prema slobodi i dostojanstvu, naglasivši da je ljubav moć koja pobjeđuje zlo i donosi smisao, a gdje je ona prisutna, ondje u konačnici pobjeđuje Bog.

toličke malonogometne lige Požeške biskupije koji su toga dana započeli s natjecanjem.

Ljubav za Hrvatsku

Na početku misnoga slavlja biskup je pozdravio sve nazočne, među kojima su bili saborski zastupnici Franjo Lucić i Zdravko Ronko, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, župan požeško-slavonski Alojz Tomašević, požeški gradonačelnik Vedran Neferović, predstavnici Hrvatske vojske i policije te drugi branitelji "koji su prije 25 godina bili dionici osnutka 123. požeške brigade koja je, po svojim članovima spremnima umirati za domovinu, dala veliki doprinos našoj slobodi i dostojanstvu". Čestitao im je 25. obljetnicu osnutka brigade. Rekao je da u ovu misnu žrtvu želi uključiti sve pripadnike spomenute brigade koji su položili svoje živote; sve nestale ili kasnije umrle te povjeriti njezine žive pripadnike Isusovoj ljubavi koja je na križu pobijedila

Relikvijar sv. Ivana Pavla II. u kripti požeške Katedrale.

Mili Bogu

Istaknuo je da o toj pozitivnoj nutarnjoj dubini našeg postojanja govori i apostol Pavao u ulomku današnjeg prvog čitanja kad Boga prikazuje kao biće koje svakome čovjeku daje milost, pojasnivši da je milost, kako nam sama riječ govori, Božja osobna naklonost prema nama po kojoj postajemo mili Bogu. Vrhunac te Božje naklonjenosti ljudima očitovao se u Isusu Kristu. Križ Isusov neprestano nam svjedoči koliko smo bića mila Bogu. I kad razmišljamo o stvarnosti našeg postojanja; ne sa strane zla, nego polazeći od milosnog dara Božjega i onoga što nam je Bog darovao u svojoj ljubavi, onda postaje razumljivo kako su naši branitelji mogli svoje živote položiti za vrijednost slobodne domovine. To je bio Božji dar u njima i nipošto nisu pogriješili što se nisu ravnali po nekim ljudskim mjerilima, već po onome što je u njihovu srcu bilo Božje. Ta otvorenost za Božju milost i spremnost djelovanja iz ljubavi razlog je zbog kojega možemo reći da je Domovinski rat u svojoj biti bio čist i častan i da neki pojedinačni zli čini, koji su se u njemu nažalost dogodili, ne mogu dovesti u pitanje plemenitost koja je u tolikim braniteljima progovorila kao odgovor na ratno zlo u koje su bili uvučeni.

Nastavljajući razmišljati nad ulomkom iz prvog čitanja u kojem sv. Pavao govori o mnoštvu različitih darova kojima je Bog obdario članove Isusove Crkve, biskup je naglasio kako je Bog svojoj Crkvi i našem hrvatskom narodu u papi Ivanu Pavlu II. dao uistinu veliki dar. Dodao je da nam je jednako tako Bog u ljubavi naših branitelja prema domovini dao velik dar te bi bilo tužno kad bismo ga zaboravili.

Prosudivanje događaja

Potaknuo je nazočne da se usude razmišljati onako kako ih Božja Riječ upućuje, upozorivši da će u protivnom olako izgubiti ono što je u njima najbolje i najplemenitije te postati žrtve ljudskih računa i obračuna, sitni pred velikim povijesnim događajima kojima su bili svjedoci i koje su i sami svojom plemenitošću i ljubavlju stvarali. Završavajući homiliju biskup je pozvao prisutne na molitvu da u sebi sačuvaju dovoljno svjetla u pameti, a još više u srcu kako bi mogli prosuđivati događaje ne po bilo čijem i bilo kakvom interesu, nego uvijek po dubini ljubavi, pleme-

nitosti i dobra, po Božjem djelu u njima po kojem se dogodila i hrvatska pobjeda.

Molitva u kapeli sv. Ivana Pavla II.

Na završetku misnog slavlja biskup je nazočnima zaželio "da u njima ne nestane prave slike naših branitelja i prave istine o Domovinskom ratu", ponovivši da se ta istina nalazi u onoj dubini našeg bića koje računa s Bogom, s njegovom naklonošću prema nama, s njegovom ljubavlju koja se u nama pretvara u ljubav jednih prema drugima i prema domovini. Zamolio je sv. Ivana Pavla II. da im svojim zagovorom pomogne da budu upravo takvi. Zahvalio je svima na sudjelovanju u ovom slavlju i zazvao Božji blagoslov. Nakon što su nazočni otpjevali hrvatsku himnu, biskup i svećenici sišli su u kriptu Katedrale i ondje u kapeli sv. Ivana Pavla II. pred njegovim moćnikom upravlili svoju molitvu. Potom su i ostali sudionici slavlja sišli u kriptu i osobnom molitvom izrazili zahvalnost sv. Ivanu Pavlu II. te se preporučili njegovu zagovoru.

Biskup sudjelovao na sjednici Mješovitog povjerenstva HBK-a i SPC-a

Dana 17. i 18. listopada 2016. godine u Zagrebu, u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije, održan je drugi sastanak Mješovitog povjerenstva Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve, a koje ima zadaću zajednički razmotriti ulogu blaženog Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i nakon Drugoga svjetskoga rata. Sastankom na temu "Nadbiskup Alojzije Stepinac i Srpska pravoslavna Crkva od 1934. do 1941. godine" u ime Svete Stolice predsjedao je predsjednik Papinskog odbora za povijesne znanosti o. Bernard Ardura.

Kao predstavnici Hrvatske biskupske konferencije sudjelovali su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, biskup mostarsko-duvanjski mons. Ratko Perić, biskup požeški mons. Antun Škvorčević te dr. Jure Krišto i dr. Mario Jareb s Hrvatskog instituta za povijest. Kao predstavnici Srpske pravoslavne Crkve na sastanku su sudjelovali mitropolit zagrebačko-ljubljanski Porfirije, mitropolit crnogorsko-primorski Amfilohije, episkop bački Irinej, episkop slavonski Jovan, prof. Darko Tanasković, veleposlanik i stalni izaslanik Republike Srbije pri UNESCO-u te, za ovu prigodu pozvani stručnjak, prof. dr. Ljubodrag Dimić s Filozofskog fakulteta u Beogradu. Idući susret održat će se u Novom Sadu 13. i 14. veljače 2017. godine.

ZNANSTVENI SKUP O SVEĆENIKU JULIJU BÜRGERU U SLATINI

Žrtvama treba vratiti oduzeto dostojanstvo i istražiti istinu o njima

Piše: Dragan Hrgić • Snimio: Ivica Žuljević

U Slatini je 12. studenoga održan znanstveni skup posvećen liku i djelu Julija Bürgera, voćinskog i slatinskog župnika, pod nazivom *Svećenik Julije Bürger (1885.–1944.) i njegovo vrijeme*. Organizatori skupa bili su Požeška biskupija, Župa sv. Josipa Slatina, Župa bl. Ivana Merza Slatina, Zavičajni muzej Slatina i Matica hrvatska Ogranak Slatina. Samom znanstvenom skupu, večer ranije, prethodilo je otvaranje izložbe posvećene Juliju Bürgeru te sveta misa i prigodni orguljaški koncert u crkvi sv. Josipa.

Zadužio grad i župu

Na početku znanstvenog skupa slatinski župnik Dragan Hrgić uputio je nazočnima pozdrav te rekao: "Slatina je mali grad, koji je tijekom svoje prošlosti i u novije doba iznjedrio osobe značajne veličine, koje su se znale snažno založiti za opće dobro i dobro Crkve, a posebno za malenog jednostavnog slavonskog čovjeka u ovim teškim prostorima. Prilike koje su vladale kod nas, napose totalitarni sustavi vlasti u 20. stoljeću, spriječili su da te osobe poštujuemo i vrednujemo u skladu s njihovim objektivnim značenjem. Štoviše, vladajuće ideologije nisu dopuštale o njima govoriti, bili su predani zaboravu. Nažalost, o tim našim velikanima imamo vrlo malo pisane baštine, a živući svjedoci izumiru. Želimo na takve ljude upozoriti, želimo upoznati javnost s njihovim djelima, zaslugama i veličinom. Jedan od tih velikih, vjerodostojnih i vjernih velikana jest voćinski i slatinski župnik

Julije Bürger, čovjek koji je svojim životom i djelovanjem zadužio ovaj grad i ovu župu. Ovaj je skup ostvarenje želje koja već dugo tinja u mislima i srcima Slatinčana; vraćanje duga župniku Bürgeru za sve što je učinio, osvjetljavanje njegovog plemenitoga lika i usvajanje poruka koje nam je ostavio, a koje su i danas aktualne."

Oduzeto dostojanstvo

Riječ pozdrava uputio je i gradonačelnik Slatine Ivan Roštaš: "Nadam se i očekujem da će nam današnji znanstveni skup dati odgovore, povijesne činjenice i saznanja o vremenu djelovanja našeg svećenika Julija Bürgera, ali

isto tako očekujem da će ovaj znanstveni skup biti poticaj mnogim mladima, posebno povjesničarima, da nastave istraživanje povijesnih činjenica vezanih uz slatinski kraj i njegovo vrijeme". Obnašateljica dužnosti župana Virovitičko-podravске županije Sanja Bošnjak podsjetila je na važnost takvog znanstvenog skupa u Slatini i njegovoj ulozi u rasvjetljavanju povijesnog konteksta grada te podizanju svijesti o žrtvama totalitarnih sustava u hrvatskoj povijesti.

Zatim je požeški biskup Antun Škvorčević prigodnim govorom otvorio skup. Između ostaloga rekao je: "Svima vam upućujem pozdrav posebne zahvalnosti što ste odlučili žrtvovati dio svoga vremena da biste ga posvetili liku svećenika Julija Bürgera, voćinskog i slatinskog župnika u tužno i teško doba II. svjetskoga rata. Time činite posebno plemenito djelo jer otimate zaboravu i poniženju jednoga svećenika kojemu je partizansko-komunistička ideologija oduzela dostojanstvo kad ga je osudila na smrt i pogubila na slatinsko-drenovačkom stratištu. Na neki način pridružujete se i bl. Alojziju Stepincu koji ubojstvo župnika Bürgera nije prepustio zaboravu, nego ga je spomenuo i u svom poznatom govoru na montiranom sudskom procesu 3. listopada 1946.

Ubijena trojica svećenika

Njegovo ubojstvo nije tek neki usputni rijetki slučaj, nego sastavni dio programiranog sustava revolucionarnih vlasti po kojem su na malom slatinsko-orahovačkom prostoru u kratkom vremenskom razdoblju smaknuta trojica katoličkih svećenika. Prvi među njima bio je voćinski župnik Josip Martinac, ubijen 22. ožujka 1943., najvjerojatnije na gubilištu u Slatinskom Drenovcu. Njegovo upražnjeno župničko mjesto preuzeo je slatinski župnik i dekan Julije Bürger da bi i on bio strijeljan 10. prosinca 1944. Dana 20. kolovoza 1943. na Papuku, zacijelo u Slatinskom Drenovcu, osuđen je na smrt i župnik Ivan Danič iz nedaleke Orahovice. U spomenuti osvetnički plan treba uvrstiti i ubojstvo čačinačkog župnika Augustina Dukovića, okrutno izvedeno 26. kolovoza 1948. Po istom revolucionarnom zadatku u slatinsko-drenovačkom logoru i na drugim lokacijama ubijeni su brojni slatinski i drugi građani. Na tako malom prostoru, toliko puno mržnje i zla! Civilizacijski je čin nastojati ispraviti nepravdu koja je nanescena tim žrtvama.

Istraživati istinu

Biskup Škvorčević podsjetio je potom na različite pokušaje vraćanja oduzetog dostojanstva žrtvama te nastavio: "Jedan od načina ispravljanja nepravde nad prognojenima i ubijanima jesu i znanstveni skupovi na kojima se objektivnim putem traga za istinom o događajima i osobama koje su u njima sudjelovale. To je nadasve potrebno danas u Hrvatskoj gdje istina još uvijek stradava, a nasilno ubijene namjerno se ostavlja u zaboravu. Ovim Znanstvenim skupom o Juliju Bürgeru ne želimo tragati

za istinom da bismo mrzili, niti proučavati zlodjela da bismo postali njihovim zarobljenicima i ostali nemoćni pred počinjenim zlom. Izvanredni jubilej milosrđa poseban je poticaj istraživanju istine o njegovu životu, ubojstvu i ubojicama kako bismo prepoznali veličinu mučeništva koje je podnio, upoznali cijenu naše slobode i dostojanstva za koje je uložio život, očistili svoje osjećaje od mržnje i osvete, molili oprostjenje za zločince, ubijenog svećenika pamtili u oslobođenosti od diktata zla, sjedinili ga s Isusom Kristom; najnevinijim ubijenim Pravednikom te u njegovoj pobjedi nad zlom i smrću pronašli konačnu istinu. Od srca želim da Znanstveni skup o Juliju Bürgeru pridonese takvoj čistoći pamćenju njegove žrtve", zaključio je biskup.

Na znanstvenom skupu sudjelovali su dr. sc. Ivica Miškulin (Stranački život u slatinskom kraju u međuratnom razdoblju),

dr. sc. Vladimir Geiger (Nijemci Slatine i slatinskoga kraja u Drugom svjetskom ratu i poraću), dr. sc. Stjepan Kožul (Svećenici stradali u Drugom svjetskom ratu iz Slatine, Voćina i Orahovice), Miroslav Gazda (Radni logor Slatinski Drenovac u Drugom svjetskom ratu), mr. sc. Milan Pušec (Marica Stanković i katoličke organizacije u Slatini), č.s. Dobroslava Mlakić (Samostan časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini), fra Ljudevit Maračić (Prisutnost franjevac konventualaca u Slatini 1941. - 1948.), sveučilišni prof. Emin Armano (Slatinske orgulje) te preč. Nikola Jušić (Julije Bürger prema sjećanju Slatinčana).

Nakon izlaganja uslijedila je rasprava u kojoj su i sami uzvanici svojim pitanjima i doprinosima istodobno posvjedočili važnost i vrijednost materijalne, a napose duhovne baštine svećenika Julija Bürgera za slatinski i voćinski kraj.

Izložba o Juliju Bürgeru

Večer uoči znanstvenog skupa, župnik voćinski i dekan Slatinskog dekanata vlč. Mladen Štivin otvorio je u galerijskom prostoru Zavičajnog muzeja Slatina izložbu istoga naslova. O životu voćinskog i slatinskog župnika Julija Bürgera govorila je i ravnateljica Zavičajnog muzeja Dragica Šuvak.

Izložba fotografijama i dokumentima prati život i djelo Julija Bürgera i drago mi je što smo kroz prikupljene materijale uspjeli prikazati njegov vjerski i duhovni život, uspostavljanje dvaju samostana u Slatini, nastojanje da se što više vjernika laika uključi u život Crkve kao i društveni život mjesta (obnova rada Pjevačkog društva „Zrinski“ i osnivanje pjevačkog društva u župnoj crkvi) - rekla je ravnateljica Šuvak.

Istaknula je da je Bürger 1923. godine dolaskom u Slatinu u crkvi zatekao samo glavni oltar sv. Josipa pa je pred njim bilo uspostavljanje vjerskog života i opremanje župne crkve. Uz njegovo ime veže se postavljanje dvaju oltara; oltara Srca Isusova i oltara Bezgriješnog Začeca kao i nabava orgulja i zvona te opremanje cr-

kve liturgijskim i tekstilnim predmetima. - Nadam se da će na ovom znanstvenom skupu biti izneseni novi podatci o njegovu životu i općenito o životu toga vremena u Slatini, ali također da će ovaj skup, kao i izložba, biti poticaj mladim povjesničarima, mladim stručnjacima u slatinskom kraju da se upuste u daljnja istraživanja te da ovo što ćemo mi ovdje reći neće biti posljednja riječ.

Čestitam svima koji su radili na ovom projektu i zahvaljujem na svemu što su učinili. Podržavam ih da i dalje čine ovakve stvari kojima ćemo razotkrivati neke detalje naše povijesti i naše prošlosti, ispravljati ih i stavljati na pra-

va mjesta - rekao je voćinski župnik Štivin otvarajući izložbu. Svečanost otvorenja izložbe pjesmom su uveličali članovi slatinskih crkvenih zborova pod ravnanjem Daria Vrbaslije. (izvor: Glas Slavonije)

Foto: www.vpz.hr

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA POŽEŠKE BISKUPIJE

Pripreme za spomen 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i 3. biskupijski euharistijski kongres

Piše i snimio: Ivica Žuljević

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića održana je 28. listopada 2016. redovita sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije. Sjednica je započela Molitvom trećega časa. Biskup je potom pozdravio nazočne vijećnike istaknuvši da je Prezbitersko vijeće, kako kaže Zakonik kanonskoga prava, svojevrsni biskupov senat kojeg čine zrele osobe, bogate iskustvom vjere i zauzete u poslanju Crkve.

Cijela je Crkva misijska

Podsjetio je na današnji blagdan sv. Šimuna i Jude Tadeja, apostola koji se nalaze u popisu Dvanestorice i naglasio da je Isus ustanovio ovaj zbor, povezujući ga na svoj način s dvanaest plemena Izraelovih, postavljajući Dvanaesticu za stupove Crkve s Petrom na čelu. Oslanjajući se na pročitani ulomak iz kratkog čitanja Trećega časa, biskup je istaknuo kako sv. Pavao tvrdnjom da je Bog u nas položio riječ pomirenja te da smo Kristovi poslanici opisuje svećeničku

egzistenciju kao stvarnost posvema utemeljenu na odnosu prema Bogu i Isusu Kristu. Nadovezao se na minulu Misijsku nedjelju te protumačio da je cijela Crkva misijska odnosno poslanička istaknuvši da je Isus svakom njezinom članu povjerio poslanje naviještanja radosne vijesti. Spomenuo je kako je poslanik, ambasador na političkoj razini, usko povezan s onim koji ga je poslao, sve duuguje njemu, sve radi za njega i onako kako on od njega traži, zastupa, dakle, onoga koji ga je poslao. Ako je na političkoj razini takav način odnosa između poslanoga i onoga koji ga šalje, kako li tek Kristovi poslanici trebaju svoj identitet živjeti i biti u najdubljem odnosu s njime i trajno provjeravati jesu li mu vjerni, rekao je biskup. Spomenuo je vijećnicima da oni kao predstavnici ostalih svećenika u Biskupiji, imaju na ovoj sjednici zadaću na neki način provjeriti kako se ostvaruje njihovo poslanje, u prvom redu žive li i izgrađuju li se trajno u svijesti poslanika. Podsjetio je na završetak Godine milosrđa u kojoj nam je papa Franjo dao poseban zadatak te da nam valja zapitati se što smo tijekom ove godine učinili. Predstavio je dnevni red sjednice i poželio uspješan rad.

Hodočašće u Rim

Zatim je tajnik Vijeća Ivica Žuljević pročitao zapisnik prethodne sjednice. Uslijedila je rasprava o izvršenju pojedinih zaključaka prošle sjednice koji imaju značenje za pastoralne programe po završetku Izvanrednog jubileja milosrđa o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije i 3. biskupijskog euharistijskog kongresa. Između ostalog, spomenuti su razlozi zbog kojih

se hodočašće vjernika Požeške biskupije u Rim prigodom 20. obljetnice njezine uspostave održava od 28. travnja do 3. svibnja 2017. godine. Istaknuto je da arhidakonatski svećenički susreti trajne formacije koji započinju idućega 11. studenog imaju za cilj pokrenuti svećenike kao nositelje pastoralnih programa u godini održavanja euharistijskog kongresa, a zatim arhidakonatski susreti članova župnih pastoralnih vijeća na početku došašća ove godine (28. studenoga - Slavonsko-podravski arhidakoniat, 29. studenoga - Katedralni arhidakoniat, 30. studenoga - Zapadno-slavonski arhidakoniat i 1. prosinca - Posavski arhidakoniat) trebaju potaknuti modele suradnje između svećenika i vijećnika u ostvarivanju pojedinih pastoralnih zadaća. U okviru razmišljanja o programima euharistijskog kongresa biskup je spomenuo i ulogu nedavno otvorenog Dijecezanskog muzeja u Požegi kao svjedoka življene vjere na našim prostorima tijekom minulih stoljeća, a napose značenja sakralnih predmeta koji su služili u svetim slavljinama i pomagali vjernicima da budu dionicima otajstava spasenja. S tim u vezi istaknuo je potrebu da svaka župa ima katalog Dijecezanskog muzeja te monografiju „Ivo Dulčić“ koje će župnici primiti prigodom skorih susreta jesenskih „korona“. Zaključeno je i da će završetak Izvanrednog jubileja milosrđa u Požeškoj biskupiji biti u subotu, 19. studenoga, dan prije zatvaranja jubileja na razini opće Crkve. Ujedno će toga dana u Katedralu hodočastiti crkveni zborevi kako to inače već tradicionalno čine o blagdanu sv. Cecilije, zaštitnice svete glazbe. Biskup je naglasio kako valja potaknuti i druge vjernike da sudjeluju na slavlju zatvaranja Godine milosrđa u Katedrali.

Priprava za brak

Razmatrano je potom aktualno pitanje Tečaja priprave za brak u svjetlu Postsinodalne apostolske pobudnice pape Franje „Amoris laetitia“. Biskup je istaknuo značenje priprave za brak i podsjetio kako postoji biskupijsko iskustvo u tom pogledu na temelju prakse koja se provodi od uspostave Biskupije. Trenutačno stanje održavanja tečaja priprave za brak u pojedinim dekanatima prikazao je Josip Krpeljević. Do sada su se uglavnom tečajevi organizirali na način predavanja psihologa, sociologa, svećenika, pravnika i ostalih stručnjaka te je spomenuto da zaručnici prema tom modelu uglavnom ostaju anonimni pasivni slušatelji izlaganja. Uočeno je da se dosadašnji model tečaja održava u sjedištu dekanata te zaručnici u pripravi za brak nisu povezani sa svojom župnom zajednicom. Biskup je naglasio kako papa Franjo u „Amoris laetitia“ br. 206 i dalje govori o većem angažiranju župe u pripravi za brak, zatim da priprava za brak treba biti svojevrsna inicijacija u sakrament

kršćanskoga braka i bračnog života što traži daljnju i neposrednu pripravu te praćenje mladenaca u prvim godinama braka. Papa naglašava kako nisu toliko važne informacije o braku, nego ono što će mladenci u nutri svoga bića usvojiti kao uvjerenje izraslo iz iskustva vjere.

Prof. Ana Matković, biskupijska povjerenica za pastoral braka i obitelji, izvijestila je vijećnike o sjednici Odbora HBK za brak i obitelj i prijedlozima s obzirom na pripravu za brak. Na Odboru je predloženo da se tečaj priprave proširi na šest dana i uvedu nove teme kao što su ovisnost, ekonomska pitanja i slično, a naglasak stavi na postženično vrijeme. Nakon rasprave o navedenim pitanjima biskup je zaključio da bi program priprave za brak u Požeškoj biskupiji valjalo obnoviti tako da bi on započeo u vlastitoj župi mladenaca koja bi trebala imati zajednicu obitelji odnosno nekoliko obitelji osvjedočenih u vjeri, iskusnih u bračnim i obiteljskim pitanjima, a koje bi primile one koji se pripremaju za brak i stvorile ozračje u kojem bi se zaručnici mogli otvoriti u povjerenju i naći u zajednici svojevrsnu odnosnu točku svoga budućeg braka. Time je moguće povezati i dosadašnji doradeni program tečaja na dekanatskoj razini. Oblikovanje takvog modela priprave za brak povjereno je na prethodnom zasjedanju radnoj skupini koju čine Josip Krpeljević, Jozo Jurić i Želimir Žuljević, a kojima se pridružuje i prof. Ana Matković.

Klanjanja četvrtkom u župama

U daljnjem radu sjednice dogovoren je program 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, odnosno 3. biskupijskog euharistijskog kongresa. Biskup je naglasio da je upravo spomenuta obljetnica prigoda prisjećanja da mjesna Crkva ima svoj vrhunac i izvor u euharistiji, da se ona u njoj očituje i ostvaruje kako uči II. Vatikanski sabor. Iz-

među ostalog, zaključeno je da se na pisani način treba predstaviti 20 godina Biskupije te tiskati monografiju koja bi objedinila različite njezine sastavnice. Središte proslave jest biskupijska euharistijska postaja u Požegi, 24. rujna 2017. godine, na kojoj će sudjelovati svi crkveni slojevi. Biskup je istaknuo kako tom vrhuncu predstoji priprava koju svećenici već započinju „koronama“ ove jeseni na temu svete mise; potom će se održati susreti župnih pastoralnih vijećnika u došašću, a u korizmi kateheze na temu euharistijskog slavlja. Dogovoreni su termini dekanatskih i arhidakonatskih euharistijskih postajnih slavlja kao i biskupijsko hodočašće u Rim. Svi programi imaju za cilj poboljšanje sudjelovanja vjernika u slavlju svete euharistije u svojim župama. Budući da euharistija traži prikladnog slavitelja, tijekom godine euharistijskog kongresa, četvrtkom će se u župama organizirati klanjanja pred Presvetim s posebnom nakanom za duhovna zvanja, na kojem će prvenstveno sudjelovati članovi Biskupijskog djela za duhovna zvanja.

Na završetku sjednice biskupijski ekonom Dražen Akmačić osvrnuo se na financijske izvještaje, mirovinski fond, intencije i druga pitanja iz ekonomata. Ivica Žuljević predstavio je gradnje u Biskupiji, a biskup najavio kako će se iduće godine u okviru biskupijskih i župnih financijskih mogućnosti nastojati obnoviti nekoliko dotrajalih župnih kuća te započeti gradnju novih. Ravnatelj Biskupijskog Caritasa Goran Lukić izvijestio je o akcijama Caritasa, osobito na području pružanja pomoći starim i nemoćnim osobama te stipendijama koje je Biskupija dodijelila učenicima i studentima. Sjednica je završila zajedničkom molitvom i objedom u Domu pape Ivana Pavla II.

Dogovoren je program 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, odnosno 3. biskupijskog euharistijskog kongresa. Biskup je naglasio da je upravo spomenuta obljetnica prigoda prisjećanja da mjesna Crkva ima svoj vrhunac i izvor u euharistiji, da se ona u njoj očituje i ostvaruje kako uči II. Vatikanski sabor. Između ostalog, zaključeno je da se na pisani način treba predstaviti 20 godina Biskupije te tiskati monografiju koja bi objedinila različite njezine sastavnice. Središte proslave jest biskupijska euharistijska postaja u Požegi, 24. rujna 2017. godine, na kojoj će sudjelovati svi crkveni slojevi.

Hodočašće Požeške biskupije u Rim

Prigodom 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije organizira se biskupijsko hodočašće u Rim od 28. travnja do 3. svibnja 2017. Njime se želi očitovati duboka povezanost s općom Crkvom na čelu s papom Franjom. Jedan od najsnažnijih hodočasničkih trenutaka bit će slavlje svete mise na grobu utemeljitelja Požeške biskupije sv. Ivana Pavla II. u Bazilici sv. Petra.

Hodočašće, za koje se vjernici mogu prijaviti u svojim župnim uredima u kojima će dobiti detaljnije informacije, sadrži i posjet Assisu, rodnom gradu sv. Franje, gdje će hodočasnici sudjelovati na svetom misi u bazilici sv. Franje. U samom Rimu hodočasnici će razgledati brojne znamenitosti i sudjelovati na općoj audijenciji pape Franje na Trgu sv. Petra.

Cijena hodočašća iznosi 2.400,00 kuna. Prijave za hodočašće u župnim uredima.

HODOČAŠĆE VJERNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE U ALBANIJU I NA KOSOVO

Dvojica svećenika, kosovskih Hrvata, proglašena blaženima

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Prigodom beatifikacije 38 mučenika, na čelu s nadbiskupom Vincencom Prennushijem, iz vremena vladavine komunističkog predsjednika Albanije Envera Hoxhe (1945. – 1974.), među blaženike su uvrštena i dvojica kosovskih Hrvata; don Anton Muzić podrijetlom iz Vrnakovola, župa Letnica te fra Serafin Glasnović Kodić podrijetlom iz Janjeva. Na slavlju, koje je u skadarskoj Katedrali 5. studenog predvodio kardinal Angelo Amato, pročelnik Kongregacije za kauze svetih, među četrdesetak kardinala i biskupa iz različitih zemalja sudjelovao je i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije Želimir Puljić, zadarski nadbiskup, požški biskup Antun Škvorčević, dubrovački biskup Mate Uzinić, vojni biskup iz BiH Tomo Vukšić te vrhbosanski pomoćni biskup Pero Sudar. Među vjernicima koji su stigli iz Hrvatske bilo je i oko 300 hodočasnika iz Požeške biskupije; iz župe Voćin i Đulovac, podrijetlom iz Letnice i okolnih župa na Kosovu. Obred, tijekom kojega su na oltar uzdignuti mučenici osuđeni od sustava koji je Albaniju proglasio prvom ateističkom zemljom na svijetu, bio je izuzetno potresan. Sudionik slavlja bio je i don Ernest Simoni (Troshani) koji je 29 godina proveo u komunističkom zatvoru, a papa Franjo će ga tijekom skorog konzistorija uvrstiti u kardinalski zbor. Skadarski nadbiskup Angelo Massafra na svečanom objedu nakon slavlja posebno je pozdravio hrvatske biskupe, spomenuvši da su među mučenicima dvojica hrvatskoga roda te su tom prigodom u Skadar stigli njihovi sunarodnjaci iz Hrvatske kosovskoga podrijetla.

Duhovni identitet

Nakon završetka mise, vjernici Požeške biskupije zajedno s biskupom Antunom Škvorčevićem uputili su se na Kosovo te su u nedjelju 6. studenog u hodočasničkoj crkvi u Letnici slavili svetu misu sa svećenicima koji su ih dopratili, a među kojima su bili Ivica Žuljević iz Požege, Mladen Stivin

Biskup Škvorčević i nadbiskup Puljić u procesiji prigodom beatifikacije albanskih mučenika u Skadru

iz Voćina te Ivan Certić iz Đulovca. Na početku sve ih je pozdravio letnički župnik. U uvodnoj riječi biskup Škvorčević podsjetio je da ovom svetom misom želimo zahvaliti Bogu za dvojicu novih blaženika Hrvata, napose za bl. Antona Muzića koji je kršten u ovom Gospinom svetištu. Istaknuo je da su oni svojim mučeništvom posvjedočili vjernost Isusu Kristu koju su po zagovoru Isusove Majke živjeli mnogi naraštaji Hrvata na ovom prostoru u teškim vremenima. Ujedno je biskup rekao nazočnima kako se ovdje pred likom Letničke Gospe oblikovao i njihov duhovni identitet koji su donijeli na prostore svoje hrvatske domovine kamo su doseljavali od 1992. do 1994. te ih povjerio Mariji i novim blaženicima kako bi ostali vjerni dragocjenoj duhovnoj baštini koju su sa sobom ponijeli.

Nebeska domovina

U homiliji biskup je spomenuo kako duboko razumije radost Letničana što se nalaze u rodnom zavičaju, protumačivši da je zavičaj samo jedan i da ga se ne može birati te je trajno utisnut u naše biće po onom što smo prvo ugledali. Spomenuo je da tu valja pribrojiti i svetište Gospe Letničke koje je sastavni dio njihova zavičaja koji nose u duši. Protumačio je da je domovina šira od zavičaja, da je možemo birati, da je ona ondje gdje smo izgradili svoj dom. Upozorio je da je dom više od izgrađene kuće; sustav vrijednosti koji smo u kuću unijeli i koji ravna našim međusobnim odnosima. Istaknuo je kako nas ni jedno mjesto na ovom svijetu niti bilo kakav bogato opremljeni dom ne može usrećiti jer srcem čeznemo za drugacijom i punijom stvarnošću, onom koju nam je Bog pripremio u domovini na nebesima. Na temelju nedjeljnih svetih čitanja orisao

je likove novih blaženika kao ljude koji su milošću Božjom bili hrabra srca, čvrsti u opredjeljenju za Boga, ispunjeni njegovim nadama te se nisu dali slomiti od onih koji su ih progonili i tražili da se Boga odreknu, nego su radije prihvatili smrt u uvjerenju da će tako postići veće dobro, nebesku domovinu. Biskup je nazočne hodočasnike pozvao da poput njih budu vjerni Bogu, da se ne daju zavesti bilo kojim ljudskim mentalitetom ili interesnim obećanjima, da im nebeska domovina bude prvi i najvažniji životni cilj za koji će se znati žrtvovati u svojoj sadašnjoj prolaznoj domovini. Dodao je kako je važno pritom imati trajno na umu da je među vrijednostima koje su baštinili i vjernost u braku te opredjeljenje za brojnu djecu koja su posebno Božje i hrvatsko blago.

Nakon svete pričesti nazočni su zahvalili Bogu za nove blaženike pjevajući *Tebe Boga hvalimo* te molitvom novim blaženicima. Hodočasnici su se potom uputili u rodna mjesta gdje su pohodili grobove svojih najmilijih, a svećenici ih blagoslovili.

Biskup Škvorčević je u pratnji Ivice Žuljevića zajedno s nadbiskupom Puljićem i biskupom Uzinićem na proputovanju kroz Bar prema Skadru posjetio i barskog nadbiskupa Rroka Gjonlleshaja te su razgledali novu pravoslavnu crkvu podignutu u čast sv. Ivana Vladimira prigodom 100. godišnjice njegova mučeništva, a gdje ih je, po nalogu mitropolita crnogorsko-sken-derijskog Amfilohija Radovića, dočekala i delegacija svećenika djelatnih u crkvi. Biskup Škvorčević nakon slavlja u Skadru također je posjetio biskupa Dodëa Gjergjia u Prištini s kojim je razgledao velebnu crkvu izgrađenu u čast sv. Majke Terezije iz Kalkute.

BLAGOSLOVLJENA NOVA CRKVA U JAZAVICI

Blagoslov ove crkve veliki je poziv na obnovu u vjeri

Piše i snimio: Ivan Ereiz

Župa Rajić nedaleko Novske u Požeškoj biskupiji bila je od 1991. do 1995. pod vlašću tzv. SAO Krajine, vjernici prognani a župna crkva i svi drugi crkveni objekti do temelja razoreni. Nakon vojno-redarstvene akcije „Bljesak“ postupno se vratilo najveći broj župljana te je započela i izgradnja najprije župne crkve, potom kapele u Voćarici i Borovcu a nedavno je završena i crkva sv. Roka na granici između mjesta Jazavica i Roždanik.

Povijest duša

Biskup Antun Škvorčević predvodio je 2. listopada euharistijsko slavlje tijekom kojega je uz sudjelovanje brojnih vjernika blagoslovio novo crkveno zdanje. Pozdravio ga je župnik Josip Pendžić, podsjetivši na povijest Jazavice kao nekadašnjeg župnog sjedišta, na razorene i obnovljene objekte. Biskup je spomenuo kako navedenu jaza- vičku prošlost ne tvore samo zgrade koje

su pobunjeni Srbi razorili, nego postoji i povijest jazavičkih duša, koje su se osobito snažno izgrađivale u svojoj crkvi gdje su se prije domovinskog rata otvarale Bogu kako ne bi ostale prazne. Istaknuo je da dok se radujemo ponovno podignutoj crkvenoj zgradi valja provjeriti jesu li nam nakon ratnih stradanja duše razorene mržnjom, osvetničkim osjećajima, sebičnošću i drugom zlo- čom. Pozvao je nazočne da na ovom slavlju Bogu povjere svoje duhovne rane i dopuste mu da ih on liječi snagom svoga milosrđa i ljubavi te se duhovno obnove, da s Isusovom žrtvom sjedine sve poginule u ratu.

Kako čitati povijesne događaje?

U homiliji biskup je podsjetio da je jučer u Požegi otvoren Dijecezanski muzej i kako se u njemu nalaze samo dva spašena predmeta iz razorene župne crkve u Rajiću te kazao da je to malo. No, dodao je kako i današnji dolazak na slavlje brojnih vjernika svjedoči da u Raji-

ću, Jazavici i drugim mjestima nije tijekom rata izgubljeno ono srce u koje je Bog tijekom više stoljeća unosio svjetlo i snagu od koje su živjeli naši preci i u najmračnijim trenucima i da je to najveće blago. Istaknuo je da nas današnja sveta čitanja poučavaju na koji način trebamo čitati povijesna događanja, te je na temelju ulomka iz Knjige proroka Habakuka progovorio o pravednosti po vjeri, kojom određena osoba Bogu poverava svoju sudbinu te po njemu pobjeđuje i u najbezizlaznijim ljudskim stanjima. Tumačeći Isusovu riječ iz Evanđelja kazao je kako je vjera, poput zrna gorušičinog koje je sitno kao prah i izgleda nemoćno i beznačajno, ali nosi u sebi životnu moć te iz njega izraste stablo na kojem se – kako kaže Isus – gnijezde ptice nebeske. Ustvrdio je kako je vjera moć našega duha kojom ulazimo u zajedništvo života s Bogom te on snagom svoga milosrđa i praštanja u nama ostvaruje rast do mjere Isusove pobjede nad smrću. Rekao je kako je rušiti svetinje mogao samo onaj tko je imao pustoš u srcu te da je blagoslov crkve sv. Roka u Jazavici-Roždaniku veliki poziv na obnovu u vjeri. Pozvao je nazočne da s učenicima iz današnjeg evanđelja zavape: „Gospodine, umnoži nam vjeru“, kako bi bili moćni oprostiti onima koji su im zlo učinili, da im njihovo zlodjelo ne zadrži srce porobljenim i mračnim, da ga Božje milosrđe u ovom domu molitve trajno ispunja svojom slobodom, radošću i mirom. Na svršetku slavlja svi su otpjevali „Tebe Boga hvalimo“. Biskup Antun je čestitao na ponovno podignutoj i blagoslovljenoj crkvi sv. Roka, zahvalio svima onima koji su bilo molitvom, bilo darom ili na neki drugi način pružili potporu njezinoj izgradnji, od daleke Australije do domaćih ljudi, kao i svim župnicima koji su djelovali u župi Rajić, napose nakon domovinskog rata.

LOVCI PROSLAVILI SV. HUBERTA U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Promatrajmo sebe i stvarnost oko sebe s polazišta Isusa Krista

Na spomendan Sv. Huberta, zaštitnika lova- ca, 3. studenog u požskoj Katedrali biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz katedralne župe Sv. Terezije Avilske, predvodio je misno slavlje za članove Lovačkog saveza Požeško-slavonske županije, koji su tom prigodom hodočastili u Katedralu u godini Izvanrednog jubileja milosrđa.

Sa zastavama svojih društava lovci su kroz Sveta vrata u svečanoj procesiji ušli u Katedralu, gdje ih je na početku misnog slavlja biskup pozdravio i čestitao im spomendan sv. Huberta, njihova svetog zaštitnika, rekavši da večeras zajedno s njima želi Bogu zahvali za ljepotu prirode, taj veliki Božji dar, ali i za sve što kao ljubitelji prirode čine njegujući odnos poštovanja prema stvorenom svijetu i jednih prema drugima. Osobito im je zahvalio za pažnju koju iskazuju hodočasnici na hodu u voćinsko svetište, 21. kolovoza, rekavši da se tim svojim dobročinstvom i oni uključuju u spomenuto hodočašće.

Homiliju je biskup započeo pitanjem na što nas to ljudi poput sv. Huberta, koji je živio u dav-

nom 8. stoljeću, mogu nadahnuti i u čemu nam mogu biti primjer, odgovorivši da je, unatoč tome što su nam mnoge pojedinosti iz njegova života nepoznate, jedno sigurno: Hubert je Boga, Isusa Krista, susreo u prirodi ili po prirodi. Rekao je da je čudesno ono što se dogodilo sa sv. Hubertom, poželjevši da se isto to dogodi sa svakim od nazočnih, i da svatko od njih nutarnjim osjetilom srca i duše u stvarnosti oko nas osjeti Božju dubinu i širinu. Ustvrdio je da nas sv. Pavao u ulomku iz prvog čitanja poučava upravo tome kad kaže da kršćansko polazište u promatranju stvarnosti nije tjelesno, opipljivo i materijalno, nego da kršćanin stvarnost oko sebe promatra s Isusovih polazišta koja su duhovne naravi. Rekao je da je Sv. Hubert, nakon što je jednom u šumi susreo jelena s križem među rogovima, za polazište s kojeg je promatrao sebe i stvarnost oko sebe odabrao Isusa Krista.

Završavajući homiliju biskup je uputio molitvu sv. Hubertu da svojim zagovorom pomogne nazočnima da i oni prestanu ozdravljaju snagom neizmjernog Božjeg milosrđa i da ozdravljeni lije-

kom Božjeg milosrđa pristupaju jedni drugima i prirodi. Na svršetku misnog slavlja biskup je predsjedniku Lovačkog saveza i svim članovima poželio da se po ovom misnom slavlju još više učvrste u međusobnom druženju i zajedništvu te na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Vjernici iz župa Voćin i Đulovac na misnom slavlju u Letnici

MISA ZA HRVATSKE BRANITELJE POGINULE NA NOVLJANSKOM BOJIŠTU

Oni su ostavili trag plemenitosti, dobra i ljubavi

Piše: Josip Krpeljević • Snimio: Ivan Ereiz

Na lokalitetu »Trokut« kod Novske biskup Antun Škvorčević slavio je 29. listopada svetu misu za hrvatske branitelje koji su poginuli na novljanskom ratištu od 1991. do 1995. godine. S njime su koncelebrirali svećenici Novljanskog dekanata na čelu s dekanom Milanom Vidakovićem, župnikom novljanske župe sv. Luke Evangelista te Jozom Zorićem, dekanom Pakračkog dekanata i župnikom u Lipiku.

Pozdravljajući brojne sudionike slavlja biskup je rekao kako zajedno s njima osjeća svu težinu zla koje se dogodilo prije 25 godina, i koje je ostavilo trag i u ovom dijelu naše hrvatske Domovine, ali da još snažnije osjeća plemenitost i ljepotu onoga čina ljubavi koji je očitovan u spremnosti tolikih naših branitelja da se žrtvuju za našu slobodu. Rekao je da se zajedno sa svim sudionicima slavlja želi osloboditi zla što nas iznutra porobljuje, i u srcu probuditi osjećaje topline, zahvalnosti i ljubavi za sve naše branitelje koji su poginuli na ovom prostoru. S posebnim poštovanjem pozdravio je roditelje i rodbinu poginulih branitelja, pozvavši ih da svoje najmilije, kao i sve ono što je u njima teško i mučno,

povjere u ovu svetu misu Isusu Kristu, da on – pobjednik nas smrću – u njihova srca unese svoje svjetlo i mir.

Posljednje mjesto

U homiliji biskup je najprije rekao kako nam naviještena Božja riječ želi pomoći da zlo koje su se prije 25 godina ovdje dogodilo razumijemo onako kako ga vidi Bog, da svjetlom njegove riječi proniknemo u dublje dimenzije našeg postojanja, i da po Isusovu oltaru, na kojem obnavljamo žrtvu njegove muke, smrti i uskrnuća, i u nama pobjedi snaga njegove punine života. Upozorio je da bi nam se u protivnom moglo dogoditi da tim događajima pristupimo tek nekim našim ljudskim površnim pogledom, koji ne pruža zadovoljavajuće odgovore na naša najtemeljnija životna pitanja i ponižava. Kazao je da nismo došli na novljanski »Trokut« slijedeći trag zla koje je počinjeno, nego tragom dobra i plemenitosti naših hrvatskih branitelja, te se na njem i sami želimo ispuniti dobrotom, svjetlom, mirom i dostojanstvom. Ustvrdio je da je upravo to snaga i poruka onih koji su položili živote za nas, za našu Domovinu i za našu slobodu.

Svoju polazišnu misao biskup je proširio tumačenjem evanđeoskog ulomka o prvom mjestu na gozbi, zapitavši nazočne koje mjesto u našim mislima i društvenoj javnosti pripada našim branitelja, i da li im oni dodjeljuju ono isto mjesto koje im je dodijelio Bog. Rekao je da nas ova Isusova prisposoba – premda se u prvi mah može učiniti da se bavi pitanjem lijepog ponašanja – želi potaknuti da se zapitamo kamo i mi pripadamo i koje je naše konačno mjesto, cilj prema kojem težimo. Rekao je da mi sami sebi ne možemo udijeliti smisao života, ali da poput Isusa možemo izabrati posljednje mjesto, krenuti putem kojim

se postiže cilj. Pojasnio je da je Sin Božji, postavši čovjekom i prihvativši umrijeti za nas, izabrao posljednje mjesto da bi svima nama dodijelio prvo mjesto, uzdigao nas u puninu života. Isus nas poziva da odbacimo ono prvo mjesto na koje nas stavlja naša sebičnost, pohlepa, ranjenost prolaznošću i smrću, te tako ostajemo ukopani u nemoć. Pozivajući nas da zauzmemo posljednje mjesto, Isus nas potiče da se stavimo u službu drugoga, budemo moćni ljubavlju. Tvrdnju da ljubav uvijek zauzima zadnje mjesto biskup je pojasnio primjerom majke koja zato što voli svoju djecu, uvijek ih stavlja na prvo mjesto, a ona sama ostaje na zadnjem mjestu. Posljednje mjesto iz ljubavi prema djeci ispunja majku najvećim smislom.

Živjeti za druge

Primijenivši to na branitelje, biskup je rekao da su oni izabrali posljednje mjesto kad su pošli na prvu crtu obrane. No, po spremnosti umirati za svoju obitelj, za slobodu i dostojanstvo svoje Domovine, očitovali su pobjedničku moć duha kojoj je ime ljubav, ustvrdio je biskup. Na svoj način sjedinili su se tako s Isusom Kristom koji je iz ljubavi prema ljudima sebe stavio na posljednje mjesto kad je pošao na križ, izvojevali su pobjedu ne samo ovdje na zemlji, već i za vječnost. Pozvao je nazočne da se obnove u Božjoj isitni o nama, da smo bića duha koja potpomognuta Božjom milošću imaju mogućnost živjeti za druge u braku, u obitelji, u društvu, i na taj način pobjeđivati. Pozvao ih je također da zahvale braniteljima što su u onim teškim ratnim vremenima oslušivali svoje srce i u njemu prepoznali Božji govor da se isplati stati na zadnje mjesto i izložiti svoj život za druge.

Osvrnuvši se na naviješteni ulomak iz Poslanice Filipljanima, biskup je podsjetio kako je u naše srce duboko upisana Božja istina da nismo stvoreni za nešto sitno, prolazno i u konačnici za smrt, te čeznemo za onim što nam samo Bog može darovati, čime nas samo on može ispuniti. Pozvao je nazočne da se svojom vjerom ukorijene u Božji svijet, u njegovu ljubav koja je u Isusu Kristu progovorila i pobijedila smrt, dodavši da u tom smislu sa sv. Pavlom možemo reći kako je naša tjelesna smrt dobitak jer po njoj odlažemo raspadljivost i prelazimo u puno zajedništvo vječnog života. Istaknuo je da zbog toga istinu o našim braniteljima najbolje vidimo kad ih promatramo u Božjem djelu, ostvarenu u Isusu Kristu. Potaknuo je nazočne da o njima uvijek razmišljaju u koordinatama Božje ljubavi te na mjestima zla kao što je novljanski »Trokut« uvijek ispovijedaju kako zadnju riječ nema zlo, nemoć duha, nego pobjednička moć ljubavi.

SEDMO HODOČAŠĆE ZDRAVSTVENIH DJELATNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE GOSPI VOĆINSKOJ

Za djelo služenja bolesnom čovjeku potrebna je duhovna snaga

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Sedmo hodočašće zdravstvenih djelatnika Požeške biskupije u Voćin održano je 8. listopada. Na njemu su sudjelovali članovi Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji na čelu s predsjednikom Mirom Ilić, članovi podružnica Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva na području Požeške biskupije u organizaciji dr. Tvrtka Kovačevića, predsjednika navedene podružnice u Virovitici te drugi zdravstveni djelatnici i zaposlenici u zdravstvu.

Prije misnoga slavlja prof. Ana Matković održala je izlaganje na temu duhovnog pristupa bolesniku. Svetu misu predvodio je biskup Antun Škvorčević u koncelebraciji s duhovnim asistentima spomenutih udruga, a pridružio im se i Stjepan Radić, duhovni savjetnik ogranka HKLD-a iz Osijeka.

Žrtva i ljubav

Na početku misnoga slavlja biskup je pred likom Gospe Voćinske uputio Isusovoj Majci pozdravne poklike na koje su nazočni odgovarali pjevajući *Blažena ti što povjerova*. Uvodeći hodočasnike u sveto slavlje biskup je istaknuo važnost služenja medicinskog osoblja bolesnicima, spomenuvši da je za to plemenito djelo potrebna duhovna snaga koju mnogi pronalaze i u voćinskom svetištu. Pozvao ih je da povjere Mariji svoje osobne živote, obitelji i one kojima služe u zdravstvenim ustanovama kao i našu domovinu čiji Dan neovisnosti upravo slavimo. Homiliju je biskup započeo usporedbom današnjega sunčanog dana sa stanjem u ljudskim srcima rekavši da kao što sunce nastoji prodrijeti u hladnoću ovoga dana, prosvijetliti je i zagrijati, tako Božje svjetlo i toplina žele ući u hladnoću našeg srca i stvoriti u njemu stanje duhovne topline i ispunjenosti. Poželio je svim nazočnima da njihova srca na ovom hodočašću poput Marijina budu osunčana i zagrijana Božjom blizinom. Ustvrdio je kako je voćinska crkva danas puna ne zbog broja hodočasnika, nego zbog ljubavi i nježnosti koju u njih unosi Isusova Majka te žrtve i ljubavi kojom zdravstveni djelatnici svakodnevno služe bolesnicima; kako u bolnicama, tako u drugim ustanovama. Posvjedočio je da uvijek rado dolazi na hodočašće da bi i sam bio ispunjen snagom koja pobjeđuje naše nemoći.

Dragocjeno služenje

Tumačenje Božje riječi biskup je započeo ulomkom iz Poslanice Efežanima u kojem sv. Pavao naviješta kako nam je u Isusu Kristu pristupio Bog bogat milosrdem koji nas spašava svojom milošću. Naglasio je da je milosrđe duhovna stvarnost koja se ne može izmjeriti nikakvim ljudskim mjerilom niti igdje pribaviti poput materijalnih

dobara, nego je djelo Božje neizmjernosti i neizrecivosti u nama. Poručio je nazočnim zdravstvenim djelatnicima da uvijek budu svjesni kako znanstveno-tehničkim instrumentarijem kojim se služe u svakodnevnom radu mogu doprijeti samo do ljudske psihosomatske razine, ali da im je potreban duhovni instrumentarij kako bi mogli prodrijeti u one dubine ljudskog bića u kojima se odvija drama na život i smrt zbog ranjenosti našega duha prolaznošću, zlom i sebičnošću. Ustvrdio je da postajemo kao Bog kad zahvaćeni neizmjernošću njegova milosrđa milosrde svjedočimo jedni drugima, napose bolesnicima i umirućima; kad po svetim sakramentima stavljamo ograničenost i zarobljenost zlom i smrću u dimenzije Božje neizrecivosti. Istaknuo je da je to vjerničko služenje zdravstvenih djelatnika posebno dragocjeno u našim bolnicama. Na temelju evanđeoskog ulomka o Marijini navještenju protumačio je što je vjera za razliku od religije. Religija je, rekao je, čovjekov naravni odgovor na ugroženost prolaznošću i smrću te pokušaj da se vlastitim putem oslobodi tog stanja, a kad mu za to nedostaju sredstva, traži ih od Boga svodeći ga na ostvaritelja onoga što sam nije u stanju izvesti. Vjera je, za razliku od religije, odgovor na Božju inicijativu, suradnja na ostvarenju njegova nauma te je Marija primjer vjernice kad kaže: »Neka mi bude po tvojoj riječi.« I kad ne razumije potpuno Božji plan, prihvaća ga u uvjerenju da će on, upravo zato što je Božji, sigurno uspeti jer Bog ne može biti gubitnik nego pobjednik. »Kako se osloboditi naših zarobljenosti u uske ljudske okvire i ući s Bogom u dijalog veličinom Marijine vjerničke slobode o stvarnostima za koje nas je Bog smislio i u koje nas želi uvesti onom moći ljubavi koja je progovorila u Isusu Kristu?«, upitao je bi-

skup. Rekao je da nam je i na ovom hodočašću moliti za dar takve vjere kako ne bismo politiku, gospodarstvo, medicinu, školstvo i druge razine društvenog života sveli na koordinatu naših skromnih ljudskih mogućnosti, nego ih otvorili za puninu života na koju nas je Bog u Isusu Kristu pozvao. Zamolio je Mariju da pomogne zdravstvenim djelatnicima vjerom proširiti vidike duha i da, dok se svakodnevno služe medicinskim i drugim dostignućima do kojih je čovjek došao uz Božju pomoć, neprestano pred očima imaju onu stvarnost koju nam je Bog darovao snagom svoje ljubavi u Isusu Kristu kojom je pobijedio i samu smrt te da svojim služenjem uvode bolesnike u tu istinu kako bi i u najtežem životnom stanju pronašli smisao. Na završetku misnog slavlja biskup je zahvalio Isusovoj Majci na njezinom služenju u Voćinu gdje nam uvijek iznova svjedoči da nas Bog svojom ljubavlju i milosrdem prihvaća, voli, blagoslivlja i uključuje u svoju pobjedu nad smrću. Zahvalio je svim hodočascima kao i Zboru medicinskih sestara iz Požege za srdačno pjevanje koje je sudionicima euharistijskog slavlja pomoglo uzdići se u Božji svijet.

STRUČNI SKUP VJEROUČITELJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Vjerodostojno naviještanje i svjedočenje u društvu

Piše: Patricija Brdar • Snimio: Duško Mirković

U subotu 5. studenog u Dvorani svete Terezije Avilske u Požegi održan je redovni stručni skup za vjeroučitelje osnovnih i srednjih škola Požeške biskupije u organizaciji Katehetskog ureda i Agencije za odgoj i obrazovanje. Tema stručnog skupa bila je "Vjeronauk u školi Požeške biskupije - 25 godina poslije". Stručni skup započeo je zahvalnom molitvom vjeroučitelja pod geslom *Govori Gospodine, sluga tvoj sluša, ti imaš riječi života vječnoga*.

Iznad državnog prosjeka

Uvodne riječi skupu vjeroučitelja i predavača uputili su predstojnik Katehetskog ureda Robert Mokri te viša savjetnica za vjeronauk pri Agenciji za odgoj i obrazovanje Ankica Mlinarić. Predstojnik Mokri kratko je iznio statističke podatke o broju

vjeroučitelja u Požeškoj biskupiji te o pohađanju vjeronauka u školama Požeške biskupije u posljednjih 15 godina koji je iznad državnog prosjeka. Također je izvijestio o djelovanju vjeroučitelja izvan škole, a u povezanosti sa župnom zajednicom. Demografski problemi Hrvatske odražavaju se na mogućnost zaposlenja novih vjeroučitelja, ali i na zaposlenost onih koji trenutno rade u školama. Viša savjetnica A. Mlinarić osvrnula se na 25. obljetnicu vjeronauka u školama istaknuvši njegov značaj u školi i zahvalivši vjeroučiteljima, posebno bivšima, te sadašnjem predstojniku Katehetskog ureda kao i voditeljima županijskih stručnih vijeća.

Prvo predavanje pod nazivom "Vjeronauk u školi nekad i sad; usporedba dvaju vremena" održao je dr. sc. Stanislav Šota.

U predavanju je usporedio vrijeme prije i nakon Drugog svjetskog rata s današnjim vremenom te iznio događaje i zakonske odredbe koje su u konačnici dovele do ukidanja vjeronauka koji je u školi postojao još od 1778. godine. Sličnost i iznošenje na vidjelo metoda i tehnika kojima se služio komunistički režim pomoć je za prepoznavanje problemskih situacija koje se i danas stvaraju oko vjeronauka u školi, ali i zahtjev za vjerodostojnim naviještanjem i svjedočenjem Božje riječi u društvu. Nakon predavanja uslijedila je tematska rasprava. Drugo predavanje na temu "Odgovornost vjeroučitelja pred dogmatskim sadržajem Crkve na primjeru trinitarnog nauka" održala je doc. dr. sc. s. Marija Pehar. Bog je ljubav jer je Trojstvo. Odgovornost prema sadržaju vjere dovodi nas pred pitanje kako trojstvenu dimenziju vjere utkati u svakodnevni život. Samo je kroz trojstvenu ispovijest moguća dosljednost u prenošenju objave Boga. Zajedništvo unutar osoba Presvetog Trojstva uzor je našeg djelovanja i svjedočenja, a gledanje čovjeka kroz prizmu Presvetog Trojstva ključ je za rješavanje problema postmodernističkog društva i naviještanja vjere.

Kome smeta vjeronauk?

Nakon drugog predavanja uslijedilo je prikazivanje videozapisa "Vjeronauk u školama Požeške biskupije" povodom 25. obljetnice uvođenja vjeronauka u škole, a kojega je u suradnji s Katehetskim uredom pripremio vjeroučitelj Ivica Lalić. U njemu su svoja iskustva o uvođenju vjeronauka u škole, počecima rada i sadašnjem stanju iznijeli vjeroučitelji Požeške biskupije te prvi i sadašnji predstojnik Katehetskog ureda. Treće predavanje održao je mr. sc. Branimir Stanić na temu "Zadnjih četvrt stoljeća vjeronauka u školi; između krize i blagostanja". Brojni negativni izvještaji o vjeronauku u hrvatskim medijima navode nas na pitanje zašto je vjeronauk fenomen. Definirajući pojam i vrste krize mr. Stanić istaknuo je kako, kad je u pitanju vjeronauk u školi, nije u krizi Crkva, nego oni kojima vjeronauk smeta i koji negativnim medijskim natpisima već 25 godina na njega privlače pažnju. Unatoč tome, rješenje ne bi smjelo biti ignoriranje takvog stanja već različiti načini i metode komuniciranja prikladni kriznim vremenima, a kojima se Crkva može i treba poslužiti kako bi se u skladu sa svojim poslanjem približila svima pa i onima koji je smatraju nepoželjnom u današnjem društvu.

Stručni skup završio je pjevanjem himna *Tebe Boga hvalimo* i molitvom koju je predvodio jedan od prijašnjih predstojnika Katehetskog ureda mr. sc. Žarko Turuk.

PROSLAVA BLAGDANA SV. FRANJE U ČERALIJAMA

Brak je svojevrсни križ ljubavi, koji sjedinjen s Isusovim, donosi pobjedu

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Ivan Ereiz

Na blagdan Sv. Franje Asiškog, 4 listopada biskup Antun Škvorčević posjetio je župu Voćin i u filijalnoj crkvi sv. Franje u Čeralijama predvodio svečano euharistijsko slavlje u zajedništvu s voćinskim župnikom i dekanom Slatinskog dekanata Mladenom Štivinom, arhidakonom slavonsko-podravskim i župnikom moslavačko-podravskim Vladom Škrinajrićem, kanonikom požeškoga Stolnog kaptola i župnikom Župe bl. Ivana Merza u Slatini Nikolom Jušićem, župnikom Župe sv. Josipa u Slatini Draganom Hrgićem, novim bukovičkim župnikom Marijom Matijevićem te župnim vikarom Župe sv. Terezije Avilske u Požegi Krunoslavom Siroglavićem.

Ljubav s križa

U crkvi su se okupili brojni čeralijski vjernici podrijetlom iz Letnice i okolice na Kosovu, poznati po svojoj vjernosti braku i obitelji s brojnom djecom koja su također sudjelovala na svetoj misi. Među djecom bilo je i tridesetak ministranata te pjevača u izvrsnom župnom zboru. Biskupa su pred crkvom dočekali ministranti kao i članovi župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća zajedno sa župnikom te su ga uveli u crkvu gdje mu je župnik uputio pozdravnu riječ, a mladi u narodnim nošnjama predali cvijeće. Na dobrodošlicu biskup je uzvratilo svojim pozdravom podsjetivši nazočne na sv. Franju, posebno štovano i na Kosovu, a koji Čeralijce povezuje sa svima onima koji danas u Požeškoj biskupiji vole Isusa Krista poput Franje. Izrazio je radost što je nakon posljednjeg susreta u ovoj crkvi prigodom kanonske vizitacije ponovno s njima da bi im iskazao zahvalnost za vjernost Bogu, braku i obitelji te brojnoj djeci.

Na početku euharistijskog slavlja biskup je nazočnima rekao kako je Isus obdario sv. Franju svojim ranama na tijelu i kako ga je tim ranama trajno podsjećao na njegovu ljubav s križa, pobjednicu nad smrću te da sve njih po zagovoru sv. Franje želi povjeriti Isusu Kristu kako bi im liječio rane i ispunio ih smislom svoje ljubavi.

Ljubav je povezana sa žrtvom

U homiliji biskup se osvrnuo na Franjin život i na temelju sv. evanđelja protumačio da je posebno djelo Božje objave to što je on shvatio kako ga bogati trgovački život i viteštvo ne mogu ispuniti u dubinama bića, stvorenih za Božju prisutnost te je sve napustio, svrstao se među malene i ponizne da bi posvema mogao biti Isusov. Biskup je rekao da se raduje što i Čeralijci pripadaju među malene i jednostavne ljude koji svojom svakodnevnim molitvom u obitelji i nedjeljnom svetom misom u crkvi otvaraju prostore za

prisutnost Isusove ljubavi u svojim životima te u njihovim brakovima nema rastava i vlada opredjeljenje za život prihvaćanjem brojne djece. Istaknuo je da je ljubav uvijek povezana sa žrtvom, kako nam je posvjedočio Bog u Isusovu križu, ali da je to put pobjede jer su brak i obitelj svojevrсни križ ljubavi, koji sjedinjen s Isusovim, donosi pobjedu ovdje i za vječnost. Podsjetio ih je kako su 1992. godine došli u skromne čeralijske kuće gdje s brojnom djecom gotovo nije bilo moguće stanovati, ali da su se molili u obitelji i okupljali u mjesnom domu koji ih nije mogao sve primiti na slavlje svete mise. Po vjernosti Bogu i obitelji oni su pobijedili, sada imaju velike kuće katnice što daje dojam da su Čeralije gradsko naselje. Spomenuo je i ovom prigodom da su kuće tek zidovi koji ih ne mogu usrećiti, da zidovi postaju domom tek kad u njima nastoje živjeti međusobnu povezanost, poštovanje, dobrotu i ljubav što ih ispunja blagoslovom.

Kazao je da bi bilo tužno imati lijepo opremljene kuće, a ostati praznima u srcu, poharanima zlom u savjesti. Pozvao ih je da ostanu vjerni svom opredjeljenju za vrijednosti koje su donijeli s Kosova. Rekao im je da ne razgovaraju o načinu života i njegovu smislu s onima koji žive nemoć zla i sebičnosti te ih promiču na različitim razinama javnog i obiteljskog života, nego da poput sv. Franje stanu pred križ i s Raspetim razgovaraju kako im je živjeti, da sjedinjuju svoje rane s njegovima, da budu duhovno jaki, a

time i pobjednici. Povjerio ih je na tom putu zagovoru sv. Franje i obećao ih i dalje pratiti svojom molitvom.

Crkva kao vlastiti dom

Na završetku slavlja biskup je čestitao blagdan Sv. Franje svim Čeralijcima, a imendan onima koji nose njegovo ime. Zahvalio im je što svoju crkvu vole kao vlastiti dom, što to svjedoče svojim dolascima, molitvom, pjesmom, ministriranjem i drugim činima vjere. Povjerio im je da mole za duhovna zvanja, napose da netko od njihovih brojnih ministranata krene putem svećeništva. Poželio im je da danas po Božjem blagoslovu koji na njih zaziva budu ispunjeni radošću i mirom za obiteljskim stolovima, da u svoje domove prenesu zajedništvo koje je uskrsl Krist snagom svoga Duha ostvario u ovom svetom slavlju.

DJEČJI CRKVENI ZBOROVI HODOČASTILI U POŽEŠKU KATEDRALU

Najljepše je ono pjevanje kojim hvalimo Boga

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

U pripremi za proslavu svetkovine sv. Terezije Avilske, 8. listopada u požešku Katedralu tradicionalno su hodočastili članovi dječjih crkvenih zborova s područja Požeške biskupije, među kojima je bio zbor "Sv. Cecilija" Župe Marije Kraljice i sv. Jurja, Davor; zbor Župe Pohoda BDM, Voćin; zbor "Marijina djeca" Župe sv. Nikole Biskupa, Pleternica; zbor Župe sv. Mihaela Arkandela, Stražeman; zbor "Djeca Bezgrješne" Župe Bezgrješnog Začeca BDM, Nova Gradiška; zbor Župe sv. Ivana Krstitelja, Požega; zbor Župe Blažene Djevice Marije, Nova Kapela i zbor Župe sv. Terezije Avilske, Požega. Susret je započeo zajedničkom molitvom u požeškoj Katedrali a sve ih je pozdravio Ilica Žuljević, katedralni župnik. Potom su se djeca uputila u obližnju Dvoranu sv. Terezije Avilske gdje se svaki zbor predstavio dvjema pjesmama. Nakon nastupa posljednjeg zbora, mali hodočasnici pošli su u crkvu sv. Lovre gdje je biskup Antun Škvorčević predvodio euharistijsko slavlje.

Služenje Bogu

Pozdravljajući ih na početku misnoga slavlja, biskup Antun Švorčević izrazio je radost što su mladi pjevači došli posvjedočiti odanost sv. Tereziji Avilskoj ovim cjelokupnim programom, a napose svetom misom u drevnoj crkvi sv. Lovre gdje se svojom pjesmom združuju s brojnim naraštajima mladih ljudi koji su se ovdje tijekom više od osam stoljeća okupljali i slavili Boga. Spomenuo je da je upravo stigao iz Voćina s Biskupijskog hodočašća zdravstvenih djelatnika kojemu su nazočila i voćinska djeca te su na taj način danas povezali Voćin i Požegu kao i sve druge župe čiji dječji crkveni zborovi sudjeluju na ovom hodočašću. Predstavio im je nazočne mladiće iz požeškog Kolegija koji razmišljaju o duhovnom zvanju, a osobito Ivana Ereiza i Tomislava Sanića, dvojicu kandidata koji će 9. listopada biti zaređeni za đakone.

U dijaloškoj homiliji biskup je započeo razgovor s okupljenom djecom o tome kada je pjevanje lijepo, utvrdivši da je ono takvo u slučaju kad nam je srce usklađeno s glasom, još više kad se glasovi pojedinih pjevača međusobno stoje u zajedničko skladno pjevanje te da je najljepše ono pjevanje kojim hvalimo Boga. Zahvalio je nazočnim pjevačima što takvim skladnim pjevanjem u svojim župama pomažu sudionicima misnih i drugih crkvenih slavlja da se uzdignu k Bogu. Rekao je da je pjevanje njihov način služenja Bogu, potaknuvši ih da po primjeru sv. Terezije, koja se kao redovnica karmelićanka čitavim svojim bićem i životom posvetila Bogu, i oni služe Bogu ne samo pjevanjem, nego još više svojim životom. Tumačenje najvišestene Božje riječi biskup je započeo Pavlovim tvrdnjom da sve stvođenje uzdiše za životom oslobođenim pro-

laznosti, muke, tjeskobe, bolesti i smrti. Pojasnivši da je uzdisaj izražavanje ljudske čežnje i želje za drugačijim i boljim Božjim svijetom, biskup je utvrdio da dok pjevaju u crkvi, djeca uzdišu za onom puninom života koju nam je ostvario Isus Krist. "Blagoslovljeni uzdisaji i čežnje koje vi pretacete u pjesmu i tako pomažete drugima osjetiti onu višu razinu života na koju nas glazba uzdiže", rekao je biskup. Utvrdio je da je najljepše bogoslužje ono u kojem se pjevanjem ostvaruje ljudsko zajedništvo s Bogom. Čestitao je djeci što vole pjevati u crkvi i tako postaju služiteljima Božje blizine i njegove ljepote među nama. Zamolio je sv. Tereziju Avilsku da ih prati na njihov životni putu te da njihova srca uvijek budu puna ljepote i dobrote koju će očitovati pjesmom zaželejvši im blagoslov u tom služenju.

Slušanje Božje Riječi

Dok nam prvo čitanje progovara o uzdisajima koji izlaze iz našeg srca, današnji evangeoski ulomak govori o riječima koje ulaze u naše srce, rekao je biskup. Čuli smo, nastavio je, kako je neka žena pohvalila Isusa jer lijepo govori, a blaženom nazvala utrobu njegove Majke koja ga je nosila. Na temelju Isusova odgovora da su još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i od nje žive, biskup je rekao da se to blaženstvo s punim pravom najprije smije primijeniti na Isusovu majku Mariju; potom na sv. Tereziju Avilsku, koja je poput nje slušala Božju riječ i od nje živjela, a onda na tolike druge, pa i na djecu pjevače, koji u misnim slavljinama Božju riječ pretaju u pjesmu i na taj način je čuvaju, o njoj razmišljaju, slave je i od nje nastoje živjeti. Istaknuo je da su djeca pjevači u našim župama dragocjeni služitelji i promicatelji radosti i ljepote Božje među nama.

Na završetku misnog slavlja biskup i djeca zajedno su izmolili molitvu sv. Tereziji Avilskoj i zaključili je poklikom *Samo je Bog dostatan*. Potom je svakom dječjem crkvenom zboru biskup uručio Priznanje za sudjelovanje na ovom hodočašću. Zahvalio je prof. Ljubi Šolić i katedralnom zborovodi Mariju Večeriću koji su vodili program i pjevanje u crkvi, zatim dječaku Franu Lisecu, katedralnom sviraču na misama s djecom, koji je i danas na ovom slavlju bio u toj ulozi, a onda časnim sestrama kao i drugim voditeljicama i voditeljima dječjih crkvenih zborova. Riječ zahvale uputio je djelatnicima Katehetskog ureda; predstojniku Robertu Mokrom i suradnici Patriciji Brdar, za sve ono što su učinili u organiziranju ovog susreta. Zamolio je nazočnu djecu da njegove zdrave prenese članovima svojih obitelji i župljanima, a osobito onima koji poput njih pjesmom slave Boga.

U CERNIČKOJ OSNOVNOJ ŠKOLI "MATIJA GUBEC" ORGANIZIRALI HUMANITARNU AKCIJU

Učinili djelo milosrđa bolesnim učenicima

Svjetski dan šećerne bolesti, 14. studenoga, u Osnovnoj školi "Matija Gubec" u Cerniku ove godine obilježen je na poseban način.

Potaknuta jubilarom godinom milosrđa vjeroučiteljica Ksenija Savi uz pomoć roditelja i učenika 6. a razreda za Dan kruha pripremila je i organizirala posebnu humanitarnu akciju pečenja i prodaje palačinki kako bi se prikupio novac u iznosu od 300 eura za kupnju senzornih aparata kojima se mjeri šećer u tijelu bez uboda. Naime, dvoje učenika ove škole; Fran Marčinković iz prvoga i Sara Teslić iz petoga razreda boluju od šećerne bolesti. Sara se najmanje sedam puta dnevno mora bosti kako bi provjerila razinu šećera u krvi. Na Svjetski dan šećerene bolesti vjeroučiteljica Ksenija Savi uručila je djeci i roditeljima aparatić koji je majka Antonija naručila u Austriji.

U ime naše škole, ravnateljice Reze Benković te djelatnika, učenika i roditelja

primite naš dar i neka vam barem malo olakša tegobe s kojima se svakodnevno susrećete - poručila je vjeroučiteljica Ksenija te je nakon toga dobila spontani veliki zagrljaj malenoga Frana kojem je ovaj aparatić kao i Sari neprocjenjiva pomoć.

Sve aktivnija Zajednica mladih u župi Vrbje

Okupljaju se na molitvi, klanjanju, radionicama...

molitveni programi, prikazivani filmovi o Gospi.

Uoči svetkovine Svih svetih organizirali su radionicu na kojoj su izrađivali cvjetne aranžmane za grobove pa ih ponudili svojim župljanima. Ovom akcijom prikupljali su sredstva za mlade koji ne mogu sami osigurati odlazak na Susret hrvatske katoličke mladeži sljedeće godine u Vukovar. Pripremili su i bdijenje uz blagdan Svih svetih i Dušni dan. Stipić i Turkalj žele zajedno sa župnikom poticati mlade na molitvu, klanjanje, druženje, zajedništvo; na potrebu i ljepotu života s Kristom i za Krista. (Višnja Mikić)

Molitveno bdijenje mladih u požeškoj Katedrali

Slavlje svetkovine Sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale, započelo je u predvečerje 14. listopada svečanom večernjom službom hvala, koju je predvodio biskup Antun Škvorčević zajedno s gospićko-senjskim biskupom Zdenkom Križićem, te molitvenim bdijenjem mladih pred svetičinom relikvijom.

Budući da je sv. Terezija zaštitnica Katoličke gimnazije, molitve i razmatranja pripremili su gimnazijalci s vjeroučiteljem Marjanom Pavelićem koji je predvodio molitvu. Tema bdijenja bile su Isusove riječi s križa *Žedan sam* koje je sv. Terezija često koristila govoreći o Božjoj čežnji za našom ljubavi. Isto tako, molitvom se mladima približio Terezijin nauk, učenje o *zamku duše*, te je cjelokupni program osmišljen na način da mladi moleći ulaze u dvorac svoga srca u kojem prebiva Bog.

Svojim pjevanjem i molitvom bdijenje su uljepšali mladi iz požeške Župe sv. Terezije Avilske, Župe sv. Ivana Krstitelja, framaši iz požeške Župe Duha Svetoga, križari iz Župe sv. Leopolda Mandića, Molitvena zajednica „S Marijom za život“, Caritasovi volonteri i drugi.

BISKUP PRIMIO KLASIČARE IZ POŽEŠKE KATOLIČKE GIMANZIJE

Želimo vas uključiti u iskustvo duhovne baštine ovih prostora

Piše: Marijan Pavelić • Snimio: Ivan Ereiz

Biskup Antun Škvorčević primio je 20. listopada u crkvi sv. Lovre učenike 1. a razreda Katoličke gimnazije u Požegi u pratnji vjeroučitelja Marijana Pavelića, potvrdivši i na taj način svoju blizinu i brigu za nove učenike. Protumačivši im povijest crkvenog školstva na ovim prostorima, podsjetio ih je na važnost znanstvenog osposobljavanja i uključivanja u gospodarske i druge društvene sustave. Naglasio je da im Katolička gimnazija, osim toga, želi pomoći i da se odgojem uključe u evanđeoski vrijednosni sustav kojem je Katolička Crkva služila hrvatskom narodu na njegovu trinaeststoljetnom putu.

Istaknuo je da su se oni već na svoj način uključili u taj sustav jer su rođeni u konkretnoj hrvatskoj slavonskoj sredini te tako postali baštinicima bogate prošlosti na povijesnom, vjerskom i kulturnom području života. Upozorio je na važnost prepoznavanja gimnazijalaca u tom identitetu. Rekao im je kako nisu samo bića razuma te ih ne može ispuniti jedino stečeno znanje, nego su bića duha, srca, neponovljive osobe kojima je potrebna nutarnja punina, smisao u čijoj su službi duhovne vrijednosti.

Protumačio je zatim učenicima kako ih katolička škola želi uputiti u svijet znanja kao i druge škole, ali da ih osim toga nastoji uključiti u iskustvo one duhovne baštine koja se živjela na ovim prostorima 13 stoljeća, a nositeljica joj je bila Katolička

Crkva, da u povezanosti s Bogom budu dionicima duhovnog dinamizma koji čovjeka duboko ispunja. Utvrdio je kako smisao za kojim čeznu daje Bog, koji se u Isusu Kristu objavio kao ljubav koja pobjeđuje i smrt, te im poželio da se što bolje snađu u tom pogledu te u našem društvu budu naraštaj koji svjedoči moć ljubavi.

Potom je biskup učenicima prikazao dugu povijest požeške crkve sv. Lovre, istaknuvši da u njoj nije zasvjedočeno tek osam stoljeća zidova i vrijedne opreme, nego osam stoljeća duša ljudi koji su ovdje, po zajedništvu s Bogom, tragali za smislom te se sada i oni, mladi gimnazijalci, na svoj način

uključuju u tu povijest. Poželio im je puno radosti i uspjeha na tom putu. Dodao je da o navedenom svjedoče i predmeti iz župa Požeške biskupije izloženi u Dijecezanskom muzeju koji je nedavno otvoren u Požegi te rekao učenicima da će im njegovo razgledavanje pomoći još više prepoznati duhovni identitet kojem pripadaju. Upoznao ih je i s drugim srednjovjekovnim crkvama ovoga kraja u kojima su posvjedočena tri hrvatska pisma; latinica, uglata glagoljica i ćirilica. Učenici su sa zanimanjem pratili biskupovo izlaganje o iznimnom bogatstvu povijesti, vjere, znanosti i kulture. Na kraju susreta biskup je na sve zazvao Božji blagoslov.

ODRŽAN HOLYWIN U ŽUPI SV. LEOPOLDA MANDIĆA U POŽEGI

Posvećivanje kroz svakodnevno vršenje svojih obveza

Uponedjeljak 31. listopada, večer uoči svetkovine Svih svetih, održan je Holywin u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi pod nazivom „Sve mogu u Onome koji me jača“. U organizaciji župe i križara koji u njoj djeluju, okupili su se mladi iz požeških župa te iz Daruvara. Program je započeo u 20.00 sati svetom misom koju je

predvodio Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi u zajedništvu sa domaćim župnikom Jozom Jurićem, župnikom iz Daruvara Žarkom Turukom, odgojiteljem požeškog Kolegija Marijanom Pavelićem te župnim vikarima požeških župa.

U homiliji se predvoditelj osvrnuo na ljudsku znatiželju, tumačeći kako je ona uglavnom motivacija da ljudi otkrivaju sebe i druge vlastitim postupcima i ponašanjem. Istaknuo je kako je svetost nešto što se postiže redovitošću svakoga dana i posvećivanjem redovnim obavezama, a sve to treba biti potkrijepljeno molitvom. Nakon svete mise vlč. Žuljević održao je prigodno izlaganje na temu svetosti. Naglasio je kako je potrebno savjesno izvršavati svoje male svakodnevne dužnosti jer se svakoga čovjeka tiče Isusova riječ: „Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran.“ Na primjeru svete Majke Terezije istaknuo je da je potrebno ustrajati u molitvu, a sve u duhu gesla ovogodišnjeg susreta *Sve mogu u Onome koji me jača!*

kazao je u nekoliko rečenica upornost Svete Terezije iz Kalkute u življenju djela koje je Božjom pomoću bila započela. Budući da unatoč svim protivštinama nije oduzta, uspjela je ostvariti veliko djelo koje je danas prošireno svijetom dok ona sama svijetli kao još jedan u nizu primjera za današnjeg mladog čovjeka i svakog vjernika. Nakon završetka izlaganja mladima se predstavila Župa Duha Svetoga iz Požege i framaši, zatim Župa sv. Terezije Avilske iz Požege te na kraju domaćini iz Župe sv. Leopolda Mandića.

U 22 sata započelo je klanjanje pred Presvetim koje su predvodili mladi Župe sv. Leopolda Mandića iz Požege zajedno sa župnim vikarom Ljubišom Krmarom. Nakon klanjanja župnik Jozo Jurić pozvao je okupljene da siđu u prostore ispod župne crkve u kojima je bio pripremljen domjenak kako bi se svi sudionici slavlja okrijepili. Druženje se nastavilo kroz pjesmu i molitvu, a sve u duhu gesla ovogodišnjeg susreta *Sve mogu u Onome koji me jača!*

POŽEŠKA BISKUPIJA DODIJELILA STIPENDIJE UČENICIMA I STUDENTIMA

Najdublji smisao našem životu donosi dobrota, plemenitost, ljubav...

Požeška biskupija putem Zaklade za pomoć učenicima i studentima dodijelila je 130 stipendija. Svečanost potpisivanja ugovora s ovogodišnjim dobitnicima stipendija održana je 14. listopada u Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi.

U prigodnoj riječi nazočnim učenicima, studentima i njihovim roditeljima biskup Antun Škvorčević izrazio je radost što se ovaj susret održava u predvečerje svetkovine sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale. Rekao je da dodjelom stipendija Požeška biskupija želi prvenstveno posvjedočiti duhovne vrijednosti međusobnog poštovanja i solidarnosti; prepoznavanja jedinstvene i neponovljive osobe koju je Bog stvorio i s kojima računa u svakom čovjeku. Podsjetio je nazočne da je Isus Krist, rekavši: *Štogod učiniste jednome od ove najmanje braće, meni učiniste*, sebe poistovjetio s ljudima koji i danas žive oko nas, osobito s onima koji pate, trpe ili su siromašni i u osami. Spomenuo je da je tijekom natječaja zaprimljeno 158 zamolbi, od kojih je Vijeće spomenute Zaklade, držeći se propisanih kriterija i u skladu s trenutnim biskupijskim financijskim mogućnostima, prihvatilo njih 98, pojasnivši da tom broju treba dodati i dvadesetak stipendija za kolegijaše u Požegi

te još nekoliko za druge studente. Time ukupni broj dodijeljenih stipendija za ovu školsku godinu iznosi 130.

Izrazio je žaljenje što sve zamolbe nisu mogle biti prihvaćene, utvrdivši da će Biskupija i one koji ovoga puta nisu dobili stipendiju nastojati pratiti te im u skladu sa svojim mogućnostima pomagati. Poručio je ovogodišnjim dobitnicima stipendija da Požeška biskupija od njih očekuje isto ono što od njih očekuje Bog koji ih je stvorio i obdario sposobnostima uma i srca; da kao srednjoškolci i studenti svojom marljivošću posvjedoče kako se služe kreativnom sposobnošću primljenom od Boga i da ju ulažu u duhovne vrijednosti kao što su dobrota, plemenitost, ljubav, altruizam, život za druge što donosi najdublji smisao našem postojanju. Utvrdio je da ostvarivati duhovne vrijednosti u svom životu znači živjeti po Božjem naumu. Naprotiv, živeći sebičnost ostajemo neostvareni jer je ostala neiskorištena ona moć i sposobnost koju nam je Bog darovao. Pozvao je nazočne da svakodnevnom molitvom, nedjeljnom svetom misom i aktivnom uključenošću u život svoje župne zajednice njeguju povezanost s Bogom jer na taj način nikada u svojim životnim poteškoćama neće ostati sami.

ODABRANI PROJEKTI ŽUPNIH CARITASA

Daruvar i Kaptol dobili sredstva

Na svetkovinu Sv. Lovre 10. kolovoza otvoren je Natječaj za dodjelu materijalnih sredstava za projekte župnih Caritasa kako bi se osnažilo i potaknulo njihovo djelovanje. Sredstva natječaja, 10.000 kuna za svaki odabrani projekt, namijenjena su novim ili postojećim projektima i aktivnostima župnih Caritasa, a trebaju biti upotrijebljena za konkretnu pomoć socijalno ugroženima.

Od pristiglih prijava Povjerenstvo za procjenu i vrednovanje projekta odabralo projekt Župe Presvetog Trojstva iz Daruvara *Plodovi ljubavi* te projekt Župe sv. Petra i Pavla iz Kaptola *Jer bijah gladan i dadoste mi jesti*.

Projekt *Plodovi ljubavi* za cilj ima uspostavu i uređenje vrta i voćnjaka u koje će uključiti mlade i korisnike župnog Caritasu, a svi plodovi iz vrta bit će iskorišteni u

Caritasovoj kuhinji i upućeni korisnicima. Dobivena sredstva uložiti će u pripremu vrta za sadnju voća i povrća te kako bi priskrbili potrebni materijal i alat za obradu. Projekt *Jer bijah gladan i dadoste mi jesti* za cilj ima olakšati svakodnevni život četiri obitelji s više djece s područja župe Kaptol. Projekt će, osim Biskupijskog i župnog Caritasu, materijalnim sredstvima poduprijeti Općina Kaptol i Pekara „Panonija“. Na taj će se način tijekom vremena trajanja projekta svakodnevno obiteljima osigurati kruh i mlijeko te higijenske potrepštine.

Župni Caritasi dužni su nakon završetka provedbe projekta predati završno izvješće o provedbi i rezultatima projekta Biskupijskom Caritasu, zaključno s 5. kolovozom 2017. godine.

Donacija bolničkih kreveta

Caritas Požeške biskupije dugi niz godina pomaže obiteljima s bolesnim članovima donacijama manjih ortopedskih pomagala. Odnedavno je u mogućnosti, zahvaljujući donaciji švicarske bolnice Kantonsspital Winterthur, pomoći i posudbom bolničkih kreveta.

Obitelji koje trebaju ovu uslugu moraju podnijeti pismenu zamolbu Caritasu Požeške biskupije osobno ili na adresu Vukovarska 7, Požega odnosno na broj telefaksa 034/ 273-988 te uz molbu priložiti preporuku župnika koji potvrđuje opravdanost zahtjeva. Posudba se odobrava ako kreveta ima na raspolaganju i ona je besplatna, a građanin je dužan, nakon što završi potreba, posuđeni krevet vratiti. Caritas također poziva građane koji imaju neke od medicinskih pomagala koja im više nisu potrebna, da ih doniraju Caritasu zbog daljnje donacije ili posudbe potrebitima.

Za sve informacije građani se mogu obratiti tajništvu Caritasu svakim radnim danom od 8 do 16 sati, na broj telefona 034/ 272- 988 ili na mail adresu caritas@pozeska-biskupija.hr

Istaknuo je i da se odnos Požeške biskupije prema njima i njihov prema Biskupiji ne bi smio svesti samo na razinu novca kojeg primaju jer mi ljudi u konačnici ne živimo od toga, nego od povezanosti s Bogom i jednih s drugima. Rekao je da se ta povezanost ostvaruje molitvom jednih za druge kao i zajedničkim susretima, najavivši prvi u veljači iduće godine, a drugi na blagdan sv. Lovre. Zahvalio je nazočnim roditeljima na brizi koju nose za svoju djecu uvjeravajući ih da u tom nisu sami jer ih prati Crkva kao i naša Požeška biskupija koja je dodjelom stipendija na neki način postala sastavnim dijelom njihovih obitelji.

Uključimo se u Iskru ljubavi za toplinu doma

Caritas Požeške biskupije i ove godine organizira akciju *Iskra ljubavi* za toplinu doma kako bi se socijalno ugroženim obiteljima i samcima pomoglo u podmirivanju osnovnih životnih potreba. Akcija će trajati do 1. 12. 2016., a građani i tvrtke u nju se mogu uključiti uplatom novčanih sredstva na žiro-račun Caritasu (Podravska banka, HR4223860021130011296, s naznakom: Za drva za ogrjev) ili donošenjem novčanih sredstava osobno u upravu Caritasu Požeške biskupije, Vukovarska 7, Požega. Tvrtke koje imaju mogućnost donirati drva, mogu ih odvesti direktno određenoj obitelji ili samcu čiji se podatci mogu dobiti u Caritasovom uredu. Pozivamo Vas da se uključite u akciju i kako bismo zajedno našim bližnjima osigurali potrebnu toplinu u njihovu domu u nadolazećim hladnim zimskih mjesecima.

Caritas podijelio 31.100 jednodnevnih pilića

Obitelj Fabić ponovno je iskazala dobrotu, plemenitost i osjećaj za bližnje donirajući ove jeseni Biskupijskom Caritasu 31.100 jednodnevnih pilića.

U obitelji Mirjane i Ilije Fabić devetero je djece. Od 1998. godine imaju vlastitu valionicu za koju kažu da uspješno radi zahvaljujući predanom radu i zajedništvu svih članova obitelji. Zahvalni za svoju obitelj, odlučili su pomagati i drugima. Unazad nekoliko godina nesebično pomažu župljanima župa Požeške biskupije. Pomaganje ih usređuje, a istovremeno dobivaju zahvalnost onih kojima je ovakav oblik pomoći itekako dobro došao. Pilići su podijeljeni svima koji imaju potrebe i mogućnosti ih sami uzgajati.

MARIELA KRANJEC, VLASNICA OBRTA “MEĐENO SRCE” U BRESTOVCU

»Vjera mi pomaže i u životu i u poslu, osobito u teškim trenucima jer molitva me smiruje«

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Životna i poslovna priča mlade poduzetnice iz Brestovca Mariele Kranjec netipična je za vrijeme u kojem živimo; dok mnogi mladi odlaze u zapadne zemlje u potrazi za boljim životom, ona je, iako rođena u Austriji, došla živjeti i raditi u Hrvatsku. Pokrenula je obrt za proizvodnju slastica “Medeno srce” i za samo godinu dana postigla uspjeh o kakvom ni sama nije sanjala. Pretrpana je poslom i zadovoljno kaže: “Hvala Bogu, prezadovoljna sam.”

Marielina majka Mirjana Hrvatica je iz Jaguplija, a otac Eugen Slovenac iz Murske Sobotice. Upoznali su se radeći u Austriji, vjenčali se i tako je Mariela, stjecajem okolnosti, rođena Austrijanka, no kako je odrastala, nije se tako i osjećala.

- Dolazili smo ovdje nekoliko puta godišnje rodbini i ja sam, još kao mala, uvijek govorila kako ću se vratiti u Hrvatsku. Osjećala sam da tu pripadam i da je moj dom tu - odlučna je Mariela. Tražila je, kaže, samo načine kako povratak realizira-

ti i čime se baviti da bi mogla opstati. Na kraju, ‘presudili’ su geni i jedna ljubav također iz djetinjstva - slastičarstvo. .

- Gene sam vjerojatno naslijedila od prabake koja je u Jaguplijama bila vrsna kuharica i slastičarka. Prvi kolač me naučila praviti mama, a sama sam tortu pripremila s nekih 11 ili 12 godina. Svidjelo mi se i od tada je počela moja ljubav prema slasticama. Redovito sam mami pomagala, osobito sam za Božić i Uskrs bila s njom u kuhinji - ispričala je Mariela.

S obzirom na ljubav prema pravljenju slastica, Mariela je upisala adekvatnu trogodišnju srednju školu. Naknadno je dvije godine išla i u kuharsku školu, obrazovala se i za dijetalnu kuharicu, položila majstorski ispit za slastičarstvo u Beču, radila kao kuharica u hotelima.

- Ovdje u Hrvatskoj cilj mi je ipak slastičarstvo; kolači i torte srcu su mi bliži. Konačnu odluku da se vraćam u Hrvatsku i čime ću se tamo baviti donijela sam prije

dvije godine. Hvala Bogu, imala sam potporu roditelja i nisu me odgovarali. Na tome sam im jako zahvalna. Kada sam rekla da se vraćam u Hrvatsku, rekli su: “Dobro, idemo i mi. Idemo u projekt.”

I u Hrvatskoj se može živjeti

Kuću u Brestovcu Kranjecovi su izgradili još prije Marielinog rođenja, a sada su ju samo malo preuredili i prilagodili prostori-je u kojima Mariela radi.

- Ljudima nudim sve što pože, torte i kolače za razne prigode, sve prema narudžbi. Važno je istaći da kolače i torte pripremam od domaćih sastojaka jer imamo svoje orahe i drugo voće od kojih pravimo pekmeze. Posao odlično ide pa su mi svatovi za sedmi i osmi mjesec, a i za travanj iduće godine već popunjeni. Moja priča zapravo pokazuje kako se i u Hrvatskoj može živjeti, ali treba puno raditi. Ako treba, radimo 24 sata - ispričala je Mariela. Iako puno rade, za sada, kaže, nema namjeru zaposliti pomoćnika, a također ne razmišlja ni o otvaranju vlastite slastičarnice. - To su još samo snovi, možda jednom. Idemo korak po korak - jasna je Mariela.

Ni u stranoj zemlji nisu zaboravili da su vjernici katolici

Unatoč životu u stranoj zemlji, obitelj Kranjec nije zaboravila da su vjernici katolici. - Moji u Jaguplijama bili su jako pobožni, a osobito baka, bili su pravi Hrvati, vjernička obitelj i tako su me odgajali. U Austriji smo živjeli u Rankwelu, a nedjeljom u 11 sati služila se misa na hrvatskom jeziku u katoličkoj misiji koja je bila u 30 kilometara udaljenom Dornbirnu. Tamo je službovao župnik iz Zagreba koji je i tijekom tjedna obilazio manja mjesta u cijeloj pokrajini Vorarlberg - ispričala je Marielina majka Mirjana. - Ja sam se krstila u Skenderovcima, a prvu pričest primila sam u Austriji. Tamo smo redovito obiteljski išli u crkvu. Osobno se uvijek molim i preporučam Djevici Mariji, a molim najčešće za zdravlje i svoju obitelj. Vjera mi pomaže i u životu i u poslu, osobito u teškim trenucima jer molitva me smiruje - dodala je Mariela.

Moja djeca su Božji dar

Obitelj Kranjec čak deset godina nakon vjenčanja nije imala djece. - Obilazila sam liječnike, ali i molila Majci Božjoj da mi da bar jedno dijete. S Marielom sam imala problema u porodu pa smo u jednom trenutku obje bile klinički mrtve. Preživjele smo, a ona, srećom, nije poslije imala nikakvih zdravstvenih problema. Nakon devet godina rodio se i sin. Moja djeca za mene su Božji dar i uvijek im kažem da to zapamte - rekla je majka Mirjana. A Mariela očito jest zapamtila jer Bog u njenom životu i danas ima važno mjesto. - Odlazim ovdje u Brestovac s roditeljima na misu, no kad nam se pruži prilika idemo obiteljski i na hodočašća. Bila sam na Trsatu, u Voćinu, a i na devetnici Gospi od Suza - dodala je Mariela.

IVAN NOVINC – BIVŠI IGRAČ, SADA NOGOMETNI SUDAC

Za molitvu uvijek treba naći vremena

Piše: Vesna Milković • Snimio: Vesna Milković i osobni album I. Novinca

Počeo je igrati rukomet, nastavio s nogometom, a sada je nogometni sudac. I vjernik. To je Ivan Novinc iz pleterničke župe.

- Rukomet je moja prva ljubav. Trenirao sam šest godina za Rukometni klub Požega, bilo je to negdje od 5. razreda osnovne škole. Iako su svi, i moji prijatelji i ljudi oko, govorili: nogomet, nogomet, meni je rukomet bio zanimljiviji. U utakmici ima više pogodaka, nema rezultata 0:0, više se bori i trči tijekom utakmice. Dvije godine sam samo trenirao, bilo je nekih manjih turnira tu i tamo, a nakon dvije i pol godine krenula je kadetska liga ovdje na prostoru Istok - prisjetio se svojih sportskih početaka Ivan.

Nažalost, s obzirom da je živio u Kadanovcima i trebao stalno putovati u Požegu na treninge, s vremenom mu je to postalo problem jer je imao i sve više obveza u školi. - Nisam, međutim, želio odustati od sporta i treninga, volio sam to i želio sam ostati u formi. Onda me trener Ivica Kelemen pozvao da dodem ovdje trenirati i tako sam počeo. Najprije sam trenirao za sebe, a s vremenom sam zaigrao za Slaviju. Bilo mi je malo teže u početku jer nisam poznavao nogomet kao dečki koji su ga trenirali od početka. Nisam tada ni bio u prvoj momčadi, ali sam se nakon nekoliko mjeseci pokazao dobrim na treningu i Darko Čengić me uvrstio u prvu momčad.

Seniori su tada već igrali u III. hrvatskoj nogometnoj ligi, ali sam ja još bio premlad; najprije sam igrao s kadetima pa s juniorima, tu mi je stvarno bilo lijepo. Igrali smo, družili se - pričao je Ivan. No velike uspjehe u nogometu nije dočekao jer ga je napustio sa samo 18 godina. Pozornost mu je privuklo nešto drugo - suđenje.

- U to vrijeme već sam išao u Tehničku školu, smjer računalni tehničar za strojarstvo, a sa mnom u razredu bio je kolega koji se bavio nogometnim suđenjem. On me pomalo uputio u to i svidjelo mi se. Tako sam se i ja postupno okretao suđenju, položio potrebne testove i evo, već se gotovo tri godine bavim njime. Sudim utakmice 1., 2. i 3. županijske nogometne lige i sada pomalo učim i pripremam se za polaganje ispita za regionalnog sudca. Nije to moja profesija, više je hobi jer mi je želja studirati strojarstvo na fakultetu u Slavonskom Brodu, ali tko zna, ako se uspijem probiti dalje kao sudac, vidjet ćemo što će biti - rekao je Ivan.

Iako se posvetio suđenju, Ivan nije potpuno zaboravio igranje pa nastupa za pleterničku župu u Malonogometnoj katoličkoj ligi. Odigra, također, i poneki turnir s ekipom iz Kadanovaca i Frkljevaca.

Kao vjernik nemoralne ponude odbija

Iz svog kratkog sportskog života Ivan posebno pamti dva događaja; jedan iz vremena igranja, a drugi iz sudačkih dana. - Kao igraču u sjećanju mi je posebno ostala utakmica 1. kola protiv Cibalijske u Pleternici. Dao sam gol glavom u drugom poluvremenu i rezultat je bio 1:1. Što se tiče suđenja, ponovo pamtim jednu utakmicu u Pleternici i to kad su igrali Slavija i Dinamo. Jest da je to bila prijateljska utakmica, ali ipak, bio je to Dinamo. Ja sam bio drugi pomoćni sudac, a utakmica je bila brža i zahtjevnija nego one koje obično sudim - rekao je Ivan. A što se tiče nemoralnih ponuda sudcu? - Ima ih, uglavnom mi ponude novac, ali takve ponude, naravno, ne prihvaćam - jasan je Ivan. Uostalom, kako bi ih i pri-

Molim uglavnom za druge, manje za sebe

Kada priča o svojoj vjerničkoj obitelji, Ivan posebno ističe baku. - Ona od 24 sata u danu 15 sigurno provede u molitvi. I mene usmjerava k molitvi, a uvijek mi udijeli i poneki savjet. Pravi je *bombaš* i često mi kaže: “Sinko, pitat će te starost gdje je bila mladost” ili “Sjetit ćeš se ti svoje bake kad budeš stariji i onoga što je govorila” - smiješeći se pričao je Ivan. Dodao je kako se obično moli sv. Anti Padovanskom. - Molim uglavnom za druge, manje za sebe. Meni osobno ne treba puno, dovoljno mi je koliko imam. Molim da Bog drugima prosvijetli pamet, da se obrate, da ne psuju i da idu na mise - rekao je na kraju Ivan.

hvatio jer on je, kaže, a kažu i oni koji ga poznaju, vjernik.

- Moliti su me kao dijete učile mama i osobito baka. Uvijek smo kao obitelj išli u crkvu pa i sada nedjeljom obavezno idem na misu. Utorkom se mi mladi sastajemo u župnom stanu; išli smo zajedno i na razne izlete pa smo tako jednom molili i gore na Starcu. I petkom se okupljamo, tada nas bude više. Obaveza imam dosta, ali uspijem sve uskladiti. Ako ste vjernik, za vjeru i molitvu uvijek treba naći vremena - rekao je Ivan. Svojim vršnjacima, dodaje, upravo to zamjera. - Mislim da su mladi dosta izgubljeni u ovom vremenu, svijet ih zove na neki svoj put, svašta im se nudi, a oni su naivni i nasjedaju. Mnogima je bolje otići u kafić nego na misu, a to nije dobro - zaključio je Ivan.

Započela Katolička malonogometna liga

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije u subotu 22. listopada na blagdan Ivana Pavla II. započela je Katolička malonogometna liga u Požeškoj biskupiji. Sudionici su se okupili u požeškoj Katedrali u 9 sati na euharistijskom slavlju koje je predvodio biskup Antun Škvorčević, a na kojem su sudjelovali i pripadnici 123. požeške brigade prilikom obilježavanja 25. obljetnice svoga osnutka. Nakon završetka euharistijskog slavlja, sudionici KMNL-a okupile su se na požeškom Rekreatijskom centru.

Natjecanje je započeto zajedničkom molitvom na centru igrališta. Nogometne utakmice odvijale su se na dva terena s umjetnom travom. Odigrana su dva kola, a sudjelovalo je sedam ekipa: Župa sv. Petra Apostola, Bokšić; Katolička gimnazija Požega; Župa sv. Kuzme i Damjana, Kuzmica; Župa sv. Petra i Pavla Apostola, Kaptol; Župa sv. Mihaela Arkanđela, Stražeman; Župa sv. Augustina Biskupa, Velika te Župa Bezgriješnog Začeca BDM, Vetovo. Susret je protekao u ugodnom ozračju. Nastavak lige očekuje se na proljeće kada se planiraju još dva susreta kako bi se odigrale preostale utakmice. Predviđeno je da svaka ekipa igra sa svakom dvije utakmice što znači da bi svaka ekipa odigrala 12 utakmica. Na kraju će se tri prvoplasirane ekipe nagraditi peharima i nagradama.

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Josip Krpeljević

TRIDESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju prorok Malahija narodu koji se vratio iz progonstva govori da će doći Dan Gospodnji u kojem će im osvanuti sunce pravde i želi da narod za nj bude pripravljen; u bogoslužju i u životu, po najuzvišenijim vrijednostima. Prorok se ne zadovoljava osrednjošću, nije mu dovoljno, primjerice, da hram bude obnovljen, on želi da, počevši od hrama, svaka stvar bude učinjena dobro, u poštivanju Boga. Na prorokov navještaj nadovezuje se pripjevni psalam (Ps 98) koji govori o pravednom sudu kojim će Bog suditi sve narode. U drugom čitanju apostol Pavao upozorava kršćansku zajednicu u Solunu na pogrešnu praksu nekih njenih članova koji su napustili radno mjesto i živjeli besposleno zbog krivo shvaćene vjere u skori ponovni Kristov dolazak. Pavao pruža primjer vlastitog rada kojim je

zarađivao kruh svagdašnji što je u duhu evanđeoskog govor o vjernom i mudrom sluzi kojega gospodar pohvaljuje i nagrađuje upravo zato što nije napustio svoj posao, nego se, siguran u Gospodarev povratak, potrudio da on sve svoje imanje zatekne u redu. U evanđeoskom ulomku Isus nas poziva da usred političkih i ratnih previranja te uz tolike lažne i zloguke proke ostanemo svjedoci pravog Gospodara povijesti; njegove vjerne sluge koji znaju čekati, podnositi, ustrajati u poniznom i jednostavnom svakodnevnom poslu, uvjereni da nam *ni vlas s glave neće propasti*. Iako je hram razoren, Bog ne prestaje izgrađivati svoje Kraljevstvo; ne dopušta da njegov narod, kojeg je Krist sabrao, bude obuzet panikom. ■

SVETKOVINA KRISTA KRALJA SVEGA STVORENOGA

Prvo čitanje prikazuje Davida kao idealnog vladara; njegovu prisnost i krvnu povezanost s narodom. Vladar ima pastirsku zadaću - štiti narod i voditi ga u blagostanju na zemlji. Na temelju Božje zakletve kralj i plemena sklapaju sporazum vjernosti i odanosti. Da bi David mogao stajati pred svim plemenima i biti im vođa, mora stajati pred Gospodinom i biti vođen njegovom riječju. Psalam 122 radosna je pjesma hodočasnika na putu u sveti grad Jeruzalem. U drugom čitanju apostol Pavao poziva Kološane da zahvale Ocu koji ih je prenio iz kraljevstva tame u kraljevstvo svoga ljubljeno Sina. Svaka moć ovisi o Kristovu stvoriteljskom i spasiteljskom djelovanju i od njega potječe. Lukin evanđeoski ulomak na neobičan način opisuje prizor Isusova krunjenja. U pozadini je narod u ulozi promatrača; u podnožju križa stoje glavari i vojnici koji se rugaju Isusu; u prvom planu dva su razbojnika koji razgovaraju s njime i, konačno, Isusove riječi spasenja. Glavari narodni izazivaju Isusa ponavljajući treću sotoninu napast podsjećanjem da je pomazanik Božji kojega Bog štiti i ljubi. Zbijaju šalu o veoma ozbiljnoj stvari kakva je odnos Oca i Sina. Vojnici podsjećaju na političko značenje mesijanskog naslova. Zločinac, prikovan na križ pored Isusa, predstavlja najveću napast jer i on trpi na križu zajedno s Isusom. Prigovor da spasitelj ne odgovara na bolni krik bijednika na zemlji najšotonskija je od svih kušnji. Konačno, prizor doseže vrhunac u *dobrom razbojniku*, kako ga tradicionalno nazivamo, koji grabi nebo u zadnjem času svog života povjeravajući se Isusu onako kako će se on s pouzdanjem predati u Očev naručaj. ■

PRVA NEDJELJA DOŠAŠĆA

U vrijeme došašća Crkva nas svake godine podsjeća na početak povijesti i njezino dovršenje po Isusu Kristu, govoreći nam o Kristovu dolasku i njegovoj moćnoj prisutnosti u našem svijetu. Bog nam u Isusu Kristu dolazi usret, a mi zahvaljujući tom dolasku prodiremo u budućnost koju nam on pripravlja. Prvo čitanje nam donosi viđenje proroka Izaije. Prorok je onaj koji znade gledati u dubinu stvari i u Božji naum kako bi vidio ono čega još nema i kako bi navijestio da će i to jednom doći u postojanje. Pripjevni psalam (Ps 122) pjeva o radosti vjernika koji hodočaste u Dom Gospodnji - jeruzalemski hram na gori Sionu. Dom Gospodnji kuća je Očeva u kraljevstvu nebeskom. Pavao nas u ulomku iz Poslanice Rimljanima podsjeća da je trenutak u kojem živimo trenutak milosti (*kairós*). Došašće je dobra prigo-

da da ponovno postanemo svjesni *vremena* koje kršćanin živi kao trenutak milosti. Poziv je to kršćanima na budnost da budu ljudi dana (svjetla, dobra), a ne noći (tame i zla), da žive u zori istine, u jutarnjem svjetlu istine. Evanđeoski ulomak također je poziv na budnost. Biti budan u evanđeoskom smislu ne znači živjeti u stalnoj napetosti i stresu, nego strpljivo i vjerno vršiti volju Božju i već sada biti spreman na susret s Isusom Kristom koji nam dolazi u bližnjemu, osobito u onome koji je u nekoj potrebi. Biti budan znači ne dati prostora vlastitoj sebičnosti, ne misliti samo na udovoljavanje tjelesnim užitcima kako su činili ljudi u dane Noine. Krist nam uvijek iznova dolazi ususret u euharistiji; u riječi koju nam govori, u sakramentu koji primamo i u bližnjima kojima služimo. ■

DRUGA NEDJELJA DOŠAŠĆA

U prvom čitanju, koje je u došašću rezervirano za proroka Izaiju, susrećemo sliku mladice koja počinje rasti na panju. Naime, nakon neprijateljske invazije sa sjevera, od nekoć bujnih šuma ostalo je tek pokoje posječeno deblo. U tako opustošenom krajoliku jedna grančica na panju postaje znak života koji se obnavlja i simbol objave Božje vjernosti svojem obećanju da će Davidova kraljevska dinastija trajati do vijeka. Tko je mogao pomisliti da će Mesija započeti kao dijete u Betlehemu i živjeti kao tesar u Nazaretu? Ispunjen Duhom Svetim, on će se zalagati za pravdu i za siromašne, otvarajući tako svijet za nadu u obnovljeni raj zemaljski bez nasilja i tlačenja. Pavao govori zajednici u kojoj zajedno žive jaki i slabi u vjeri i opominje da sve ono što kršćanin čini, mora biti obilježeno uzajamnim prihvaćanjem i izgrađivanjem.

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA

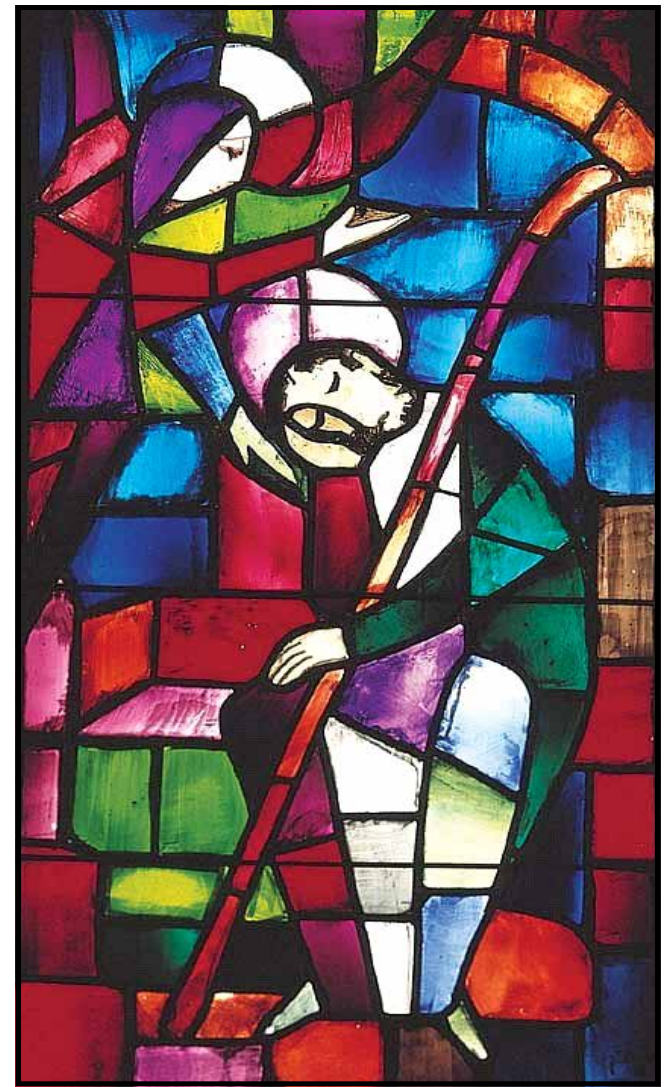
U prvom čitanju slušamo o novom viđenju proroka Izaije koji, slikom pustinja koja postaje vrtom, naviješta korjenitu preobrazbu zbog Gospodinova dolaska i očitovanja njegove slave. Bog se stavlja na stranu siromaha i zauzima se za njegovu pravdu, dostojanstvo i nutarnji mir darujući mu novu osobnost. Osobiti znak spasenja bit će ozdravljenje bolesnih; svi će nedostaci biti uklonjeni. Ulomak Jakovljeve poslanice pruža lijepi primjer kršćanske mudrosti u kojoj se stapaju židovska predaja, Isusov nauk i razmišljanje prvotne Crkve. Jakov ovdje uči strpljivosti odnosno podnošenju. Strpljiv može biti samo onaj koji je jakog duha, čvrste i snažne nade. Zemljoradnik je primjer onoga koji znade čekati jer njegova strpljivost nije pasivna te on odvažno i s radošću sije, siguran da će posijano uroditi plodom. Tko je strpljiv, taj je hrabar i taj znade drage ohrabrivati i izbjeći trajno kukanje kojim se ništa ne postiže. U evanđeoskom ulomku ponovno susrećemo Ivana Krstitelja koji iz zatvora šalje glasnike da sazna je li radosna vijest utemeljena; ni on nije bio lišen tame vjere, niti on nije od početka imao ono potpuno razumijevanje Božjeg nauma koje ga može poštediti sablazni. Isus odgovara upućujući na Pisma, u svjetlu kojih valja čitati njegove riječi i djela znajući da neke poput Ivana Krstitelja evanđelje

ČETVRTA NEDJELJA DOŠAŠĆA

Čitanja današnje nedjelje pred oči nam stavljaju dvije osobe čija je reakcija na Božje obećanje dijametralno suprotna; kralj Ahaz, nevjernik i Josip, vjernik. Josipova vjera također zacrtava neke značajke naše vjere. Naime, on koji nosi ime jednoga od Izraelovih otaca, oživljuje vjeru patrijarha. Poput Abrahama, oca u vjeri, Josip je spreman hoditi pouzdanim putem Božjeg projekta. On je čovjek pravedan, to jest onaj koji vjeruje Božjim obećanjima i onda kad su ona čudna i nevjerovatna pa i neugodna; njegov život uznemirilo je upravo rođenje onoga čije ime znači spasenje. Biti spašen ne znači, dakle, biti vođen ravnim putem, već u svakom od nas stvara spremnost dati se promijeniti u mislima, naumima, odabirima. Osim toga, Josip je poslušan čovjek; spreman je najprije odreći se Marije, a potom je uzeti u svoj dom ako Bog tako hoće. Marija, njegova zaručnica, biva mu u određenom smislu oduzeta i potom vraćena na još uzvišeniji način i on je prima kao Božji dar. Slično se može reći i za njegov odnos s Isusom; Josip je lišen sina jer to dijete nije sin njegove utrobe, no istovremeno on nije tek neki polovični otac jer će biti taj koji će Isusu dati ime. Dajući mu ime dodjeljuje mu svoj društveni identitet i upravo zbog toga Isus biva priznat pravim sinom Davidovim kao što i priliči Mesiji. Josip pravedni na taj način proživljava ono što je bit svakog sina, a to je da on ne pripada svojim roditeljima i da se, upravo zbog toga, radosno prihvaća kao obećanje koje otvara za nadu. Vjera se, dakle, predstavlja kao stanje u kojem u novom svjetlu ponovno otkrivamo smisao najdragocjenijih stvari i odnosa koje živimo. ■

U evanđeoskom ulomku Ivan Krstitelj slikom pripravljanja staze Gospodinu koji dolazi ljudima upućuje poziv na obraćenje i kao uvjet ne traži da budemo pravedni, inače čitavo njegovo propovijedanje ne bi imalo smisla, već traži da pred Bogom ne budemo licemjeri koji skrivaju zlo u sebi. Traži da mu predamo ono što jesmo kako bismo uistinu mogli promijeniti mentalitet i život jer s Bogom se ne može poigravati; osobito se ne može pouzdavati u neku pravednost koja bi proizlazila iz puke krvne pripadnosti ili pripadnosti Božjem narodu. Temeljno je pitanje nismo li možda i mi već tako temeljito oblikovani od sila zavođenja mračnog svijeta da smo postali slijepi na stanje nespašenosti u kojem se nalazimo i da gubimo sposobnost i volju da mijenjamo svoj život. ■

govori samo po sebi. Međutim, zato što je Krstitelj navijestio malo drugačijeg Mesiju, strogog suca i službenika Božje srdžbe, morat će biti spreman promisliti nad svojim vlastitim viđenjem Mesije. I od njega se, dakle, traži obraćenje. Isusov odgovor Krstitelju vrijeđi i za nas danas; Isus i danas čini čudesne znakove, uspostavlja Kraljevstvo Božje čiju snagu osjećamo i počinjemo se zalagati da se svijet doista promijeni. ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega
GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević
UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić
LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak
TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Biskup krstio djecu u obiteljima s brojnom djecom

U Novoj Kapeli kršteno peto dijete obitelji Bogdanović

Biskup Antun Škvorčević 12. kolovoza pohodio je Župu Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli i tijekom euharistijskog slavlja u župnoj crkvi podijelio sveto krštenje djevojčici Antei, petom djetetu Borisa i Ivane Bogdanović. Koncelebrirao je župnik i dekan Goran Mitrović koji je na početku pozdravio biskupa te svećenici Novokapelačkog dekanata.

Biskup je najprije čestitao Dan općine načelniku općine Nova Kapela Ivanu Šmitu. Rekao je zatim da se danas po ovdašnjoj tradiciji svečano slavi spomendan Sv. Klare, žene iz davnoga 13. stoljeća, koja je zavrijedila da je se diljem svijeta pa i ovdje u Novoj Kapeli spominjemo jer je svojim opredjeljenjem za Boga postala majkom mnogoga poroda po onim ženama koje ju redovničkim životom nasljeđuju u potpunom predanju Bogu. Pozdravio je obitelj Borisa i Ivane Bogdanović koji su u svom opredjeljenju primili peti porod istaknuvši kako je sv. Klara bogata duhovnim porodom, a da su roditelji Bogdanović

bogati fizičkim porodom svoga petog djeteta. Rekao je da im je današnjim dolaskom želio iskazati poštovanje i zahvalnost za to opredjeljenje jer je rođenje novoga čovjeka nešto najveće i najviše što nam se u Hrvatskoj može dogoditi; ono je događaj Božji za vječnost.

Postavio je potom nazočnima pitanje hoće li danas u Hrvatskoj sve svoje snage uprijeti u razvoj gospodarskog modela, a zapustiti pitanje po kojem modelu trebamo ostvarivati čovjeka i prihvatiti da određeni ljudi u laboratorijima za neke svoje interese smišljaju modele koji su protuprirodni i sigurno nisu Božji. Dodao je da su supružnici Bogdanović odlučili živjeti po nekom ljudskom modelu, ne bi rodili petero djece. Oni su shvatili da u Isusovom modelu ima prvenstvo žrtva ljubavi, to jest spremnost žrtvovanja sebe za drugoga. Rekao je da bi poruka vjernika političarima, ne samo u ovo predizborno vrijeme nego trajno, trebala glasiti: Nemojte predstavljati i promicati modele čovjeka koji nisu Božji jer oni ne mogu biti uspješni, najmanje u braku i obitelji.

U Rajiću kršteno deveto dijete obitelji Kovačević

U nedjelju 28. kolovoza biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu sv. Tome Apostola u Rajiću te u župnoj crkvi predvodio središnje misno slavlje tijekom kojega je krstio dječaka Mateja, deveto dijete Marijana i Marine Kovačević. Nakon pozdrava koji mu je uputio župnik Josip Pendžić, u uvodu u misno slavlje biskup je protumačio da rado dolazi u župe krstiti djecu iz brojnih vjernih obitelji i time iskazati svoju osobnu i biskupijsku zahvalnost roditeljima koji su otvoreni životu. Utvrdio je da je rođenje novog čovjeka najveći događaj koji se može dogoditi u Hrvatskoj zato što je čovjek djelo Božjega nauma.

Homiliju je biskup započeo pitajući nazočne kako su i jesu li ponizni. Poniznost je, rekao je, stanje pred Bogom i pred ljudima u kojem se može puno postići. Primjenjujući navedeno na roditelje Kovačević koji su se opredijelili za deveto dijete, biskup je rekao da je to izraz njihove mudrosti koja se očituje kao poniznost u neograničenoj otvorenosti prema daru života.

Podsjetio je da Božja poniznost očitovana u Isusu Kristu nije lagana i da je išla putem žrtve do pobjede života, dodavši da onaj tko teži za lagodnim životom na koncu završava u svojoj sebičnosti. Rekao je da je bračni život označen žrtvom ljubavi te u njemu nije dovoljno samo podnositi bračnog druga, nego živjeti za njega i za druge članove obitelji te na taj način biti ispunjen smislom. Zahvalio je obitelji Kovačević za poniznost koju je posvjedočila prihvaćajući deveto dijete, izrazivši uvjerenje da će u toj poniznosti znati podnijeti i ruganje i podsmijeh.

Na završetku misnoga slavlja biskup je čestitao roditeljima Marijanu i Marini što je njihovo deveto dijete u krštenju uzdignuto na dostojanstvo djeteta Božjega, na što su nazočni vjernici zapljaskali. Nakon mise biskup se u prostorima župnog stana susreo sa članovima obitelji Kovačević, zanimao se za njihov obiteljski život te roditeljima uručio novčani prilog i darove za djecu.

Krštenje petog djeteta Sivonjić iz Daruvara

U nedjelju 25. rujna biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru i krstio Marijanu, peto dijete Dragana i Biljane Sivonjić. U pozdravnoj riječi biskup je istaknuo kako se na ovome slavlju nekoliko dragocjenih sastavnica mlade daruvarske župe na sretan način povezuje u jedno - krštenje petog djeteta roditelja Sivonjić kao poseban događaj nade u zemlji gdje je više umrlih nego rođenih, uvođenje u službu novoizabranih članova župnog pastoralnog vijeća kojemu je zadaća u suradnji sa župnikom promicati Isusov vrijednosni sustav te najava dakonskog ređenja Tomislava Sanića podrijetlom iz ove župe. Rekao je kako je sve to znak župnog duhovnog dinamizma te izrazio radost što može u njemu sudjelovati.

U homiliji je biskup upozorio kako mentalitet suvremenog društva ne pridaje gotovo nikakvo značenje duhovnom bogatstvu, ljubavi, pravednosti, praštanju i plemenitosti, a što osposobljuje pravilno služenje materijalnim dobrima. Ukazao je na bračnu ljubav kao duhovno bogatstvo iz kojeg se rađa novi ljudski život i bogatstvo za vječnost te zahvalio roditeljima Sivonjić što su se izdigli iz hrvatske osrednjosti te posvjedočili svoju opredijeljenost za takvo bogatstvo prihvaćajući i peto dijete.

Na završetku svetoga slavlja biskup je čestitao roditeljima Sivonjić na krsnom preporođenju njihova djeteta, a novim članovima župnog pastoralnog vijeća na povjerenju koje su im iskazali župljani kad su ih izabrali za tu službu. Ohrabrio je vijećnike i sve nazočne vjernike da u suradnji sa svojim župnikom Turukom zauzeto izgrađuju zajedništvo svoje mlade župe kao što izgrađuju i uređuju novu crkvenu zgradu u kojoj se okupljaju. Nakon svete mise u prostorima župnog doma biskup je primio obitelj Sivonjić, razgovarao napose s djecom, uručio im darove, a roditeljima novčani prilog Požeške biskupije.

U Požeškim Sesvetama kršten Miro Filipović

U nedjelju 16. listopada biskup Antun Škvorčević predvodio je središnje euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Svih svetih u Požeškim Sesvetama tijekom kojega je krstio Miru, peto dijete Miroslava i Snježane Filipović. Dobrodošlicu mu je izrazio župnik Tomasz Cybula. U pozdravu biskup je čestitao roditeljima za dar još jednog ljudskog bića kojim su obogatili Crkvu i domovinu istaknuvši dalekosežnost pojave svakog čovjeka na ovom svijetu koju mu je udijelio Bog u svom vječnom naumu.

Podsjetio je da će ovo dijete u krštenju biti pridruženo Isusovoj smrti i uskrsnuću, postati dionikom njegove sudbine u kojoj je Bog ostvario puninu i smisao našeg ljudskog postojanja. Dodao je da će ujedno krštenjem biti ugrađeno u zajedništvo Crkve, Isusova živog organizma i u njemu rasti do mjere njegove ljubavi koja je pobijedila smrt.

U homiliji biskup se osvrnuo na današnje demografsko stanje koje je u središtu pozornosti nove Hrvatske vlade, istaknuvši da je potrebno boriti se protiv brojnih razloga koji porobljavaju slobodu ljubavi mladih bračnih parova te ona ostaje neplodna, a domovina pogođena najvećim siromaštvom - manjkom života novih ljudskih bića. Pohvalio je roditelje Filipović što su bili uspješni u borbi protiv neprijatelja života te svojim petim djetetom posvjedočili slobodu opredjeljenja koje nas uvodi u obećanu zemlju.

Pozornost je posvetio i molitvi o kojoj je riječ u prvom čitanju i evanđelju ove nedjelje. Istaknuo je da je molitva stavljanje sebe i svoga života u dimenzije onostranosti, ulazak u Božji svijet te ona kao takva ne može biti neplodna. Posebno je naglasio važnost molitve u braku i obitelji koji, kad se svedu samo na ljudske ograničene mogućnosti, postaju tijesan okvir za ostvarivanje onoga za čim nam srce čezne. Izrazio je uvjerenje da je obitelj Filipović u molitvi pronalazila snagu za ljubav koja se ne boji života te rekao da će u njoj trajno biti duhovno jaki za nošenje žrtve kojom polažu sebe za svoju djecu, njihovu izgradnju i rast. Poželio im je puno Božjeg blagoslova na tome putu.

Kršteno peto dijete obitelji Mazal u Pleternici

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 29. listopada Župu sv. Nikole Biskupa u Pleternici i tijekom euharistijskog slavlja u župnoj crkvi krstio dječaka Davida, peto dijete Krunoslava i Antonije Mazal iz Gradca. S njim je koncelebrirao pleternički župnik Antun Čorović te župni vikar Ivica Bošnjak. Na početku misnoga slavlja biskup je pozdravio nazočne župljane, osobito hodočasnike koji redovito svake posljednje subote u mjesecu hodočaste u pleterničko svetište Gospe od Suza podsjetivši da se tijekom povijesti molitvom krunice postiglo puno; od pobjede nad osmanlijskim osvajačima 7. listopada 1571. godine do pobjede u Domovinskom ratu. Pozvao je nazočne da se uključe u molitvenu snagu krunice i sebe povjere Gospi od Suza. Zagovoru Marije, Majke Života, osobito je povjerio maloga Davida pozdravivši njegove roditelje Krunoslava i Antoniju i zahvalivši im na njihovu opredjeljenju za život.

U homiliji je podsjetio da smo svjedoci kako u Hrvatskoj na različitim razinama mnogi ljudi po diktatu vlastite sebičnosti teže za prvim mjestima i povlasticama te da je posljedica takvog ponašanja nemoć i neuspjeh pokretanja društvenog života na bolje. Istaknuo je dva primjera ljudi koji su stavljanjem sebe na posljednje mjesto pobijedili svoju sebičnost. Prvi primjer daju nam majke u našim obiteljima koje u posvemašnjem služenju djeći i drugim članovima obitelji sebe stavljaju na zadnje mjesto. Drugi primjer ostavili su nam naši hrvatski branitelji koji su sebe stavili na zadnje mjesto kad su položili svoje živote za vrijednost slobode i dostojanstva ljudi u našoj domovini te tom svojom žrtvom, po primjeru Isusovu, izvojevali pobjedu.

Biskup je zaključio da se Božja pobjeda ostvaruje u ljudima koji su na zadnjem mjestu i koji su spremni služiti Bogu i bližnjima, a da se neuspjeh i nemoć uvijek događaju ondje gdje progovori sebičnost i gdje se ljudi međusobno počnu natjecati tko će biti prvi. Primjenjujući taj govor na obitelj koja je danas na krštenje donijela svoje peto dijete, biskup je naglasio kako se ona stavila na zadnje mjesto time što se opredijelila za žrtvu i za ljubav dajući se u službu novog života.

U Davoru krštenje šestog djeteta obitelji Štivin

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 30. listopada Župu Marije Kraljice i sv. Jurja u Davoru te tijekom nedjeljnog euharistijskog slavlja u župnoj crkvi krstio djevojčicu Anu, šesto dijete Željka i Melite Štivin. Izraze dobrodošlice uputio mu je župnik Goran Kovačević. Biskup je u pozdravu pozvao vjernike na divljenje životu i na zahvalnost za dar novog ljudskog bića. S osobitom je radošću pozdravio roditelje koji su donijeli dijete na krštenje, zahvalio im i čestitao na opredjeljenju za život.

U homiliji biskup je rekao da svojim dolaskom na svetu misu svjedočimo kako s obzirom na život ne želimo ostati na razini površnog razmišljanja i govora, nego dopustiti Božjoj Riječi da nam ona progovori. Rekao je da u ulomku iz Knjige mudrosti starozavjetni mudrac tumači kako je Bog izvor života jer ljubi i ne mrzi ni jedno biće koje je stvorio. Biskup je upozorio da je mržnja nemoć duha i da Bog svoju moć očituje praštanjem i milosrdem te da je ono u dnu svega postojećeg kao kohezivna snaga koja sve stvoreno drži na okupu. Pozvao je nazočne da se obnove u svijesti kako u dubinu našeg postojanja nije upisana smrt nego Božja ljubav koja je moćna nas i stvarnost oko nas održati da ne nestane u ništavilu. Naglasio je da nas na to podsjeća i šesto dijete u obitelji Štivin u kojem se očitovala Božja i roditeljska ljubav prema životu. Upozorio je da nasuprot Bogu, ljubitelju života, postoji mržnja prema životu koja se očituje na različite načine. Utvrdio je kako se iz govora, javnih nastupa i konkretnog djelovanja pojedinaca i skupina u Hrvatskoj započinje neprijateljski odnos prema životu i svojevrsna mržnja prema domovini i hrvatskoj državi. To na neki način očituju i oni koji se živeći u braku umjesto za rađanje novog života, opredjeljuju za sebičnost u dvoje zbog čega Hrvatska umire. Izrazio je suzdržanost prema tumačenju demografskog problema u nas kao isključivo loše gospodarske situacije istaknuvši da on ponajprije ovisi o duhovnom stanju ljudi, odnosno o manjku ljubavi zbog kojeg umire život.

Emisija »Za stol s Kristom« širi katoličku duhovnost medijskim prostorom

Piše i snimila: Marija-Vesna Predragović

Ove jeseni navršila se 25. obljetnica radio-emisije *Za stol s Kristom* Županijskog radija Virovitica. Emisija je pokrenuta 1991. godine kao tjedna polusatna duhovno-informativna emisija. Namijenjena je slušateljima grada Virovitice i okolnih mjesta. Prema programskom rasporedu emitira se u 12:30 sati svake nedjelje.

Emisiju *Za stol s Kristom* pokrenuo je fra Zvonimir Lutrović. On je osmislio koncept koji se, uz

male preinake, održao do danas. Emisija nastoji kombinirati duhovni i informativni sadržaj. Nakon najavne špice slijedi nedjeljno evanđelje, zatim meditacija na evanđeoski tekst. Molitva je također sadržajno uklopljena u emisiju. U rubrici Svetac tjedna predstavlja se kratak životopis sveca kojeg se slavi u tome tjednu. Između pojedinih priloga pušta se kvalitetna duhovna glazba. Na kraju emisije slijede župni oglasi kako bi stari i nemoćni

te svi ostali župljani saznali najnovija događanja u svojoj župi.

Posebno je zanimljivo kad ne uspijemo dobiti župne oglase pa emisija ide bez tog priloga. Stariji nas župljani odmah na idućoj misi upozore da nisu čuli župne oglase. To nam je ujedno i znak da je emisija slušana u gradu, a iz pouzdanih izvora znamo da bake i ostala rodbina u okolnim naseljima slušaju svoje unuke framaše koji su uključeni u emisiju čitanjem pojedinih priloga – pojašnjavaju na radiju.

Tijekom godina u emisiji su se izmjenjivali brojni volonteri virovitičke župe; vjeroučitelji, framaši, angažirani laici i braća franjevci. Svi oni svojim su elanom, znanjem, ljubavlju i vjerom pridonijeli da katolička duhovnost bude toliko dugo prisutna u lokalnom medijskom prostoru. Samo je jedan suradnik svih ovih godina isti, a to je tonski snimatelj Zdravko Predragović. Upravo njegovim trudom, upornošću i zalaganjem emisija *Za stol s Kristom* čuje se i danas. Fra Robert Perišić zaslužan je što u franjevačkom samostanu postoji pravi mali dobro opremljen tonski studio u kojem Zdravko strpljivo i uporno montira priloge.

Mala grupica vjernih framaša; Martina, Ivan, Tea, Ivana, Karla, Ivona i drugi, nekoliko vjeroučitelja i Zdravko nisu izgubili entuzijazam za ovakav oblik angažmana vjernika laika. Neka i dalje šire mir i dobro na dobrobit svih onih koji ih slušaju i koji će ih slušati.

– Dao dobri Bog da proslavimo još obljetnica naše emisije u kojoj uvijek na kraju poručujemo: Kristov mir neka vas prati!

Reza Kalafatić iz Vidovaca najstarija je Caritasova korisnica

Dane provodi s krunicom u ruci i molitvom na usnama

Piše i snimila: Ksenija Mikulčić

Baka Reza Kalafatić iz Vidovaca u rujna ove godine proslavila je svoj 96. rođendan, a među dragim čestitarima bili su i predstavnici Biskupijskog Caritasa. Uz rođendansku tortu koju je donijela Zdravka Matišić, Caritasova njegovateljica koja baki svakodnevno pomaže u kućanskim poslovima i pruža fizičku i duhovnu potporu, baka je s radošću i veseljem proslavila svoj rođendan.

Život mi je bio lijep. Ne bih u njemu ništa promijenila. Znalo je biti trzavica i svađica, ali nikada nije bilo žučno. Udala sam se sa sedamnaest godina. Suprug Stjepan tada je imao dvadeset i jednu. Radili smo zajedno u vidovačkom Kameniku; on na blagajni, ja u računovodstvu. Ubrzo sam morala napustiti taj posao kako bih pomogla roditeljima koji su tada živjeli od poljoprivrede. Obradivali smo 10 jutara zemlje. Budući da su roditelji ubrzo postali nemoćni, Stjepan je napustio posao u Kameniku i pridružio mi se u vođenju imanja i obrađivanju zemlje. Kada je počeo Drugi svjetski rat, Stjepan je morao poći na bojište. Sedam godina nisam znala je li živi ili mrtav, ali sam ga vjerno čekala. Imali smo dvoje djece, kćer i sina. Sin je umro s tri mjeseca, a kćerka mi je bila snaga i potpora u tih sedam godina dok se muž nije vratio iz rata - prisjeća se.

Baka gotovo dvadeset godina nije izašla iz kuće. Nekada su je kćer i zet znali izvesti na dvorište, no

sada su i oni bolesni i nemoćni, a sama ne može niz stubište. Tako najčešće dane provodi pokraj prozora s krunicom u ruci koju gotovo nikada ne ispušta i molitvom na usnama.

Prije dvadeset godina umro je Stjepan, a ja sam već tada bila slaba na noge. Poslije se stanje pogoršalo. Ruke i noge me najviše bole. S prozora vidim tko prođe i saznam tko je umro. Nemam nekih većih zdravstvenih problema. Nisam dobro čula, ali prije godinu dana sam dobila novi slušni aparat pa sad sve jako dobro čujem - kaže baka Reza.

Caritasova njegovateljica Zdravka svakodnevno pomaže baki u njezinim potrebama; odijevanju, pripremanju lijekova, pripremanju objeda i uređenju stambenog prostora.

Baka svako jutro neguje lice bademovom kremom, stavi nekoliko kapi parfema i tako me dočeka. Onda mjerimo tlak i pripremamo lijekove. Za doručak svako jutro pojede dva pečena jaja i popije sok od cikla za krv. Jako vodi brigu o zdravlju i higijeni - kaže nam Zdravka.

Baka Reza posebno je zahvalna Biskupijskom Caritasu i gospođi Zdravki koju naziva svojim anđelom.

– Uz ovako dobre ljude i ovu mladost koja svakodnevno brine o meni, uz Caritas koji mi je sve ovo priuštio, uz mog anđela Zdravku i svakodnevni topli obrok, ali i Božju pomoć, mogu još dugo živjeti i dočekati 100. rođendan - uvjerenja je baka.

